

สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

พระกับสังคมไทยในปัจจุบัน
ศึกษากรณีหลวงพ่อคุณ ปริสุทโธ

โดย

นางจินตนา ณ ระนอง

มิถุนายน 2539

ลำดับที่ 2088

เสนอต่อ

คณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัย

**พระกับสังคมไทยในปัจจุบัน
ศึกษากรณีหลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ**

โดย

นางจินตนา ณ ระนอง

มิถุนายน 2539

ลำดับที่ 2088

บทคัดย่อ

พระกับสังคมไทยในปัจจุบัน : ศึกษากรณีหลวงพ่อดูณ ปริสุทโธ เป็นการศึกษาถึงประวัติชีวิต ความเป็นมาของหลวงพ่อดูณ ปริสุทโธ วิถีทางในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ลักษณะเฉพาะตัวซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์ คือ ทำนึ่งยองๆ การพูดดู-มิ่ง ด้วยกิตติศัพท์ในด้านวัตถุมงคล และเครื่องรางของขลัง หรือเมตตา บารมี ทำให้หลวงพ่อดูณ ปริสุทโธ กลายเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวทางใจของประชาชนส่วนใหญ่ในขณะนี้ หลายสิ่งหลายอย่างที่หลวงพ่อดูณ ปริสุทโธปฏิบัติ เช่น การเคาะศีระชะ การที่มีคนขอปัสสาวะไปรับประทาน การฝังตะกรุดทองคำตลอดจนการทำวัตถุมงคลต่างๆ ล้วนแต่เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ว่าทำให้ประชาชนหลงเชื่อ งาม-งาย ไม่เดินตามคำสอนของพระพุทธเจ้า เป็นพุทธพาณิชย์ แต่ในอีกแง่หนึ่ง หลวงพ่อดูณ ปริสุทโธ ก็ได้บำเพ็ญทานบารมีจนเป็นที่ประจักษ์แก่คนทั้งประเทศ ท่านนำเงินที่ได้รับจากการทำวัตถุมงคลต่างๆ ซึ่งรายได้นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบันไม่ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท มาบริจาคเพื่อสาธารณชนมากมาย โดยท่านได้ทำทาน บริจาคเงิน สร้างโรงเรียน สร้างวัด ซึ่งรวมยอดเงินบริจาคแล้วไม่น้อยกว่า 400 ล้านบาท จึงนับว่าท่านเป็นพระนักพัฒนาที่ทำคุณประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองมากที่สุดรูปหนึ่งในขณะนี้

สิ่งหนึ่งที่คนส่วนใหญ่เห็นประจักษ์ก็คือ การเป็นพระที่เรียบง่ายสมถะ ไม่ได้คำนึงถึงทรัพย์สินเงินทอง หรือความสะดวกสบาย จึงทำให้ผู้คนเลื่อมใส ศรัทธายิ่งขึ้น นอกจากนั้นสิ่งที่ทำให้คนไทยทั้งประเทศต้องตกตะลึงและรอคอยดูความศักดิ์สิทธิ์แห่งวาจาของท่าน คือ การที่ท่านประกาศจะละสังขารภายใน 3 ปี (ภายในปี พ.ศ. 2541) ว่าจริงหรือเท็จประการใด

การศึกษาถึงประวัติชีวิต และเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง与您ในครั้งนี ก็เพื่อสะท้อนให้เห็นบทบาทของพระสงฆ์ในด้านหนึ่งที่มีส่วนช่วยเหลือสังคมและประเทศชาติ ขณะที่ยังมีพระสงฆ์อีกหลายรูปที่มีทรัพย์สินมากมาย แต่ไม่ได้ทุ่มเทและอุทิศกำลังกาย กำลังทรัพย์ เพื่อช่วยพัฒนาประเทศ เช่นดังที่หลวงพ่อดูณ ปริสุทโธ ได้ทำอยู่ในขณะนี้

คำนำ

ปัจจุบัน เนื่องจากพระสงฆ์มีบทบาทและมีความสัมพันธ์กับชุมชนโดยตรง พระสงฆ์เป็น
สิ่งเชื่อมโยงระหว่างศาสนากับประชาชน และเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจของคน トラบไตที่คนยังมีความ
เดือตร้อนใจ มีความทุกข์ ก็จะหวังพึ่งพาขอให้พระสงฆ์ช่วยปลดปล่อยความทุกข์ โรคภัยไข้เจ็บให้

หลวงพ่อกุณ ปรสิสุโธ เป็นพระสงฆ์ที่ประชาชนให้ความเคารพนับถือ และเลื่อมใส
ศรัทธามากที่สุดรูปหนึ่งในขณะนี้ บทบาทของท่านในด้านต่างๆ ในขณะนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำวัด
มณฑลต่างๆ การฝังตะกรุด การเคาะหัว ล้วนแต่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้ที่เกี่ยวข้องในพระ
ธรรมวินัย และเห็นว่าการกระทำของท่านผิดพุทธบัญญัติ เป็นพุทธพาณิชย์ แต่ท่านก็น้อมรับคำ
วิพากษ์วิจารณ์เหล่านั้นและพร้อมจะหยุดดำเนินการต่างๆ ที่เคยทำมาดังกล่าว แต่นั่นก็หมายความว่า
ท่านจะไม่สามารถบริจาคเงินเพื่อสาธารณประโยชน์ได้อีกต่อไป

อย่างไรก็ดี ก็เป็นที่ยอมรับกันว่าท่านเป็นพระที่นำเงินที่ได้รับจากการบริจาค การให้เข้า
วัดถุฆคค และอื่นๆ มาใช้เพื่อการพัฒนาประเทศ บำเพ็ญสาธารณประโยชน์อย่างจริงจังเสมอมา
และเป็นจำนวนนับหลายร้อยล้านบาท ท่านจึงเป็นพระนักพัฒนาที่นับได้ว่าทำคุณประโยชน์แก่ชาติ
บ้านเมืองโดยไม่เคยปรากฏว่าท่านมีความลุ่มหลงในทรัพย์สินสมบัติที่มีอยู่แม้แต่น้อย

การศึกษาถึงประวัติชีวิต และเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับท่านในครั้งนี้ ก็เพื่อสะท้อน
ให้เห็นบทบาทของพระสงฆ์ในด้านหนึ่งที่มีส่วนช่วยเหลือสังคมและประเทศชาติ ขณะที่ยังมีพระสงฆ์
อีกหลายรูปที่มีทรัพย์สินมากมาย แต่ไม่ได้ทุ่มเทและอุทิศกำลังกาย กำลังทรัพย์เพื่อช่วยพัฒนา
ประเทศ เช่นดังที่หลวงพ่อกุณ ปรสิสุโธ ได้ทำอยู่ในขณะนี้

สารบัญ

หน้า

1.	บทนำ.....	1
2.	ประวัติพระญาณวิฑฒนาคมเถร (หลวงพ่อกุณ ปรีสุทโธ).....	4
3.	ประวัติวัดบ้านไร่.....	12
4.	การบริหารวัด	14
5.	การสร้างวัดอุดมคงคและนริมณฑลการผลิตเหรียญ.....	19
6.	การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์และยอดเงินบริจาค	23
7.	บทสรุป	28
	บรรณานุกรม	30

พระญาณวิเทศคุณเถร
(หลวงพ่อกุณฺ ปรสิทุโธ)
วัดบ้านไร่ อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา

1. บทนำ

หลวงพ่อกุณฺ ปรสิทุโธ หรือพระญาณวิเทศคุณเถร แห่งวัดบ้านไร่ อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา เริ่มเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางและเริ่มมีชื่อเสียงโด่งดังขึ้นในราวเดือนพฤษภาคม 2536 จากเหตุการณ์ไฟไหม้โรงงานตุ๊กตาเคเคเคอร์ อินดัสเตียล จ.นครปฐม โศกนาฏกรรมครั้งนั้นมีผู้เสียชีวิตมากกว่า 200 ศพ และในจำนวนคนงานที่รอดชีวิตนั้นมีคนงานคนหนึ่งคือ นางสาวไพรัตน์ จิมขุนทด ขณะเกิดเหตุได้กระโดดหนีเปลวเพลิงจากชั้น 3 ของโรงงาน โดยที่ไม่ได้รับบาดเจ็บแต่อย่างใด และช่วงขณะนั้น ในมือเธอมีเหรียญของหลวงพ่อกุณฺอยู่ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่รำลึกถึงอิทธิฤทธิ์บารมีและปาฏิหาริย์ของเหรียญหลวงพ่อกุณฺ โดยเฉพาะรุ่นสหกรณ์ที่สำแดงปาฏิหาริย์ครั้งนี้ ภายหลังจากเหตุการณ์โศกนาฏกรรมเคเคเคอร์ได้มีการปลอมเหรียญหลวงพ่อกุณฺรุ่นสหกรณ์ขายกันอย่างมากมาย เหรียญที่มีอยู่แต่เดิมก็ถูกโกงราคาขายจนแพงลิ่ว และยังทำให้เหรียญรุ่นดังกล่าวได้ชื่อสร้อยห้อยหลังว่า “รุ่นสหกรณ์-โคดติก” อีกด้วย

อีกเรื่องหนึ่งเป็นที่เกรียวกราวกันทางหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน เนื่องจากเหตุการณ์อันระทึกขวัญเกี่ยวกับเรื่องโรงแรมรอยัลพลาซ่าถล่มที่โคราช เมื่อปี พ.ศ. 2536 บรรดาผู้รอดชีวิตมาได้หลายคน เพราะเขาเชื่อว่าเป็นบารมีของหลวงพ่อกุณฺ ซึ่งได้ห้อยคอไว้ และอีกประการหนึ่งคือ โรงแรมดังกล่าวนั้นถล่มลงมาเพียงด้านหนึ่ง อีกด้านหนึ่งก็เอนเอียงจะถล่มลงมาอีกแนในความรู้สึกของผู้ที่เดินทางไปเห็นสภาพ ในขณะที่อาสาสมัครพากันเสียดสละกำลังเพื่อขุดซากตึกถล่มเพื่อค้นหาศพและผู้รอดชีวิตมากมายนั้น หลวงพ่อกุณฺและบรรดาพระคณาจารย์แห่งเมืองนครราชสีมา ก็เดินทางไปเพื่อกระทำพิธีสวดมนต์แผ่เมตตาจิต ในช่วงที่ผู้คนหวัดวิตกว่าซากตึกอีกด้านหนึ่งจะต้องถล่มลงมานั้น ได้มีนักข่าวเข้าไปกราบเรียนถามหลวงพ่อกุณฺว่า “หลวงพ่อกุณฺครับ หลวงพ่อกุณฺว่าซากตึกอีกด้านที่เอียงอยู่นี้จะถล่มลงมาอีกไหม” หลวงพ่อกุณฺหลับตาอยู่พักหนึ่งก็ตอบว่า “กูว่าไม่ล้มหะ” จากคำกล่าวของหลวงพ่อกุณฺคราวนั้นได้ถูกตีเผยแพร่ไปว่า กิตติคุณชื่อเสียงของหลวงพ่อกุณฺจะเป็นที่ยอมรับของบรรดาประชาชนคนไทยต่อไปอีกหรือไม่ก็คราวนี้ เนื่องจากทุกคนที่เห็นสภาพตึกอีกด้านหนึ่งของโรงแรมเชื่อมั่นว่าจะต้องพังทะลายลงมาไม่นานวันแน่ แต่แล้วมันก็ยืนหยัดอยู่ได้จนกระทั่งต้องใช้เครื่องมือทำให้มันโค่นลงมันจึงได้ล้ม หลายคนมีความเชื่อว่า ที่เขารอดพ้นมาจากมรณกรรมคราวนั้น ด้วยบารมีของพระเครื่องหลวงพ่อกุณฺติดตัวอยู่ นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ชื่อเสียงในทางอิทธิบารมีของหลวงพ่อกุณฺก็ยิ่งซจรขยาย คลื่นประชาชนก็เริ่มหลั่งไหลสู่วัดบ้านไร่อย่างต่อเนื่อง ชื่อเสียงและบารมีของหลวงพ่อกุณฺพุ่งขึ้นสู่จุดสูงสุดเมื่อต้นปี 2538 เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินยังวัดบ้านไร่

เพื่อทรงบรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่บุษบกเหนืออุโบสถ เมื่อวันที่พุธที่ 11 มกราคม 2538 พร้อมกันนี้ หลวงพ่อคุณได้ถวายเงินโดยเสด็จพระราชกุศลเป็นจำนวน 72 ล้านบาท ตามอายุของหลวงพ่อกับครอบครัว 6 รอบในวันที่ 4 ตุลาคม 2537

สาเหตุที่หลวงพ่อกุณเป็นที่ยึดเหนี่ยว เป็นที่แพร่หลาย และมีผู้คนศรัทธามากมาย ประการหนึ่งก็เนื่องจาก เป็นพระที่บริจาคเงินเพื่อสาธารณประโยชน์มากมาย ท่านจะบริจาคเงินให้ทั้งเพื่อการศึกษา การสร้างสาธารณประโยชน์ต่างๆ ท่านเองเคยกล่าวว่า “การเงินทองนี้ ฎใช้เงินแบบทาสเลย เงินจะมาเป็นนายฎไม่ได้ ฎใช้อย่างทาส ฎใช้อย่างไม่มีเมตตาเลยทีเดียว ในระยะ 12 เดือน ปี 37 ฎบริจาคไป 63 ล้านยังมีเศษอีก ในรอบ 12 เดือน ใช้ขนาดนั้นนะหลาน ไม่ใช่จะมาเก็บกักกัน พี่น้องญาติโยมเค้าเอามาบริจาคก็ให้เสียเวลา เค้าเห็นว่าเราเป็นเพื่อนของเขา เขาพอยึดได้ฟังได้ เค้าเอามาบริจาคก็อย่ามาเก็บกักกันให้เสียเวลาลำเวลา เราต้องเอาทำสาธารณประโยชน์ส่วนรวมแก่ประเทศชาติบ้านเมือง คนที่เขามาบริจาคเขาจะได้รับส่วนบุญ รับอานิสงส์ที่เขาสร้างทำมาเงินทองของหายาก เหนื่อยแทบตายกว่าจะได้มาที่ละบาทที่ละสลึง เพื่อจะได้มาบริจาคมั่นแสนยาก กว่าจะได้มาบริจาคกว่าจะได้มาทำบุญ เราต้องตอบสนองให้มันสมดุลกับเขา”

หลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ เป็นพระที่มีลักษณะและเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แปลกไม่เหมือนพระรูปอื่น ในด้านต่างๆ คือ

1. เป็นพระที่พูดจาตรง ไม่อ้อมค้อม ใช้ภาษาแบบชาวบ้าน ถึงวาจาจะไม่ไพเราะ รื่นหู ใช้คำว่า ฎ มึง ไอ้ อี แบบชาวชนบทแท้ แต่ฟังดูแล้วให้ความหมายและสื่อความหมายได้ตรง กระชับ เข้าใจ ง่ายที่สุด เช่น มีคนสัมภาษณ์ท่านหลายๆ เรื่องที่ท่านตอบตามลักษณะของท่าน เช่น ถามว่า เวล่านักการเมืองมาถามท่านว่าจะได้เป็น สส. ไหม แล้วท่านตอบว่าได้ทุกคน เวลาเขาไม่ได้ขึ้นมาท่านไม่กลัวเสื่อมศรัทธาน้อยลงหรือ

หลวงพ่อกุณ ท่านตอบว่า - ไม่น้อยหรอกก็มันถามฎ ฎจะไปว่ามึงไม่ได้ มึงอย่าไปสมัคร มึงอย่าลง ฎจะไปว่ามันได้อย่างไร ต้องให้กำลังใจมัน มันลงสมัคร ถามว่า ผมจะได้เป็นไหม หลวงพ่อกจะว่ามึงไม่ได้เป็น มึงอย่าไปสมัครเลย ฎจะไปพูดได้หรือ ก็คนมันอยากจะเป็นอยู่แล้ว ฎก็ว่า...เออไป...ไป...ไป...คะแนนใครมาก คะแนนใครดี ก็ได้เป็น ได้ ได้ ก็ได้สมัคร ถามฎฎก็ว่าได้ ได้ ได้ ก็ได้สมัคร ฎไม่ได้ว่าได้เป็นอะไร จะมาโกรธได้อย่างไร

2. ท่านั่ง หลวงพ่อกุณเป็นพระที่มีท่านั่งไม่เหมือนใคร ไม่เหมือนพระรูปไหน เพราะหลวงพ่อกุณชอบนั่งแบบขงๆ โดยให้เหตุผลว่า “กุนั่งได้ทุกท่าแหละ แต่กุนั่งขงๆ เป็นท่านั่งที่สบายดี เป็นลักษณะของคนเตรียมพร้อมที่จะลุกเดินไปไหนมาไหนได้ทันทีจะหยิบจับอะไรก็ง่ายและสะดวกในการทำงาน”

3. เป็นพระที่มีความเป็นอยู่สมถะ เรียบง่าย ไม่เคยสวมรองเท้าเลขตลอดชีวิต ไม่ถือยศศักดิ์ และถือว่าทุกคนที่มาหาท่านคือลูกหลานของท่านทุกคน ทุกคนมีสิทธิ์และมีโอกาสได้พบท่านเท่าเทียมกันไม่เลือกยากดีมีจน ทำให้ญาติโยมรู้สึกเป็นกันเองที่สำคัญท่านเป็นพระที่เข้าถึงง่ายไม่มีพิธีรีตองมาก

4. ลักษณะชอบบုหรืมวนโต ซึ่งหลวงปู่ให้เหตุผลว่าเป็นเพราะของใหญ่แสดงถึงอำนาจ

5. การทำวัตถุมงคล จะมีชื่อรุ่นแปลกๆ และการตั้งชื่อรุ่นของเหรียญที่ผลิตเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใครอีกเช่นกัน และแต่ละรุ่นล้วนสะดุดหูสะดุดตา อาทิเช่น รุ่นกูรักมิ่ง รุ่นกูทำเอง กูรักราม การตั้งชื่อในลักษณะนี้เริ่มใน 2-3 ปี ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นช่วงหลวงปู่คุณเริ่มโด่งดัง เป็นที่รู้จักแพร่หลายทั่วประเทศ

6. เป็นพระที่มีความเป็นอยู่ธรรมดา ไม่ฟุ้งเฟ้อถึงแม้จะมีทรัพย์สินเงินทองมากมายมหาศาล แม้แต่รถยนต์ท่านก็ไม่ยอมซื้อใช้ส่วนตัว เพราะจะเป็นภาระผูกพัน ไม่เคยไปต่างประเทศ

2. ประวัติพระญาณวิเทศ (หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺธ)

หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺธ (คุณ ฉัตรพลกรัง) ได้ถือกำเนิดเกิดที่บ้านไร่ หมู่ 6 ต.กุดพิฆาณ อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2466 แรม 10 ค่ำ เดือน 10 ปีกุน เป็นบุตรชายคนหัวปี ของนายบุญ นางทองขาว ฉัตรพลกรัง จึงเป็นชาวไร่ชาวนา มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน เรียงตามลำดับ ดังนี้

1. หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺธ
2. นางคำมัน ฉัตรพลกรัง (แจ่มแสงใส)
3. นางทองหล่อ ฉัตรพลกรัง (เพ็ญจันทร์)

เนื่องจากสมัยก่อนนั้นดินแดนแถบหมู่บ้านไร่ ยังเต็มไปด้วยป่าดงพงไพร การเดินทางยังไม่สะดวกสบายอย่างทุกวันนี้ ประชาชนชาวบ้านยังต้องทำการหักล้างดงพงเพื่อทำเป็นไร่นา ครอบครัวยุคของหลวงพ่อนำโดยโยมผู้บิดาผู้ให้กำเนิด ก็เช่นเดียวกันนับว่าเป็นครอบครัวที่แร้นแค้นพอสมควร มีอาชีพทำไร่ไถนา เก็บของป่าปลูกพริกหอมกระเทียมขมิ้น แต่นายบุญนั้นไม่ประพฤติเหมือนคนอื่นคือไม่ล่าสัตว์ ไม่ยินดีด้วยถ้าใครชวนเข้าป่าล่าสัตว์ ถ้าต้องการเนื้อสัตว์ก็มักจะลงไปหาปลาในหนองมากินกันเสียมากกว่าจะกินเนื้อสัตว์ใหญ่ทั้งหลาย แต่หลังจากที่โยมบิดาและโยมมารดาของท่านได้ทำการสมรสกันตามประเพณีแล้วก็มาตั้งครอบครัวทำมาหากินอยู่ที่นี่

ครั้งก่อนที่โยมมารดาของท่านจะตั้งครรภ์ได้ฝันไปว่า ได้มีชายชราคนหนึ่ง มีรัศมีเปล่งออกมารอบด้านบอกว่าตัวเองเป็นรุกขเทวดาเข้ามาหานางพร้อมกับพูดว่า

“ที่เรามาหาเจ้านี้ก็เพราะว่าเจ้าเป็นคนดีมีศีลธรรม สามีเจ้าและตัวเจ้าไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเหมือนคนอื่น ประกอบคุณงามความดีเอาไว้ น้ำใจก็ยังเอื้อเฟื้อต่อเพื่อนบ้านอีก ทั้งยังทำกรรมดีเอาไว้แต่ปางก่อน เราจะให้พรเจ้าและครอบครัวของเจ้าให้อยู่ร่มเย็นเป็นสุขตลอดไปและขอมอบดวงแก้วอันนี้ไว้ให้กับเจ้า เพื่อเป็นของขวัญ เจ้าจงเก็บดวงแก้วดวงนี้เอาไว้ให้ดีด้วยเถิด ต่อไปดวงแก้วดวงนี้จะได้เป็นสาวกของพระศาสดา เพื่อสืบทอดพระศาสนาเป็นเนืองนิตย์และเป็นที่ยิ่งของคนทั้งหลายต่อไป”

ครั้นนางทองขาวตื่นขึ้นมาก็เกิดความสงสัยในความฝันนั้นยิ่งนัก เนื่องจากในชีวิตไม่เคยฝันเห็นผู้เฒ่าแปลกหน้าอย่างนี้ จึงนำความฝันนั้นไปเล่าให้นายบุญผู้เป็นสามีฟัง พอนายบุญได้รับฟังตามคำที่ผู้เป็นภรรยาเล่าตั้งนั้นก็เกิดความแปลกใจยิ่ง และผู้ที่จะทราบและทำนายความเป็นไปแห่งความฝันได้คงจะต้องเป็นพระผู้ทรงศีลและเชี่ยวชาญด้านโหราศาสตร์ที่ตนเองเคารพนับถืออยู่ก็ไม่เห็นท่านผู้ใดเกินไปกว่า ท่านสมภารแห่งวัดถนนหักใหญ่ อันเป็นวัดที่อยู่ไม่ห่างไกลไปจากหมู่บ้านที่อยู่อาศัย

ดังนั้นจึงนำความฝันนั้นไปกราบเรียนถามกับท่านสมภารแห่งวัดถนนหักใหญ่ เมื่อทลวงพ่อท่านได้รับคำกล่าวเล่าให้ทราบก็ได้ทำนายตามนิมิตนั้นว่า ที่นางทองขาวฝันไปนั้นนับว่าเป็นนิมิตหมายอันดี เพราะจะมีผู้มีบุญแต่ปางก่อนจะมาถือกำเนิดเกิดเป็นบุตรในภายหน้าแน่นอน ผู้ที่จะมาเกิดจะเป็นผู้ที่ได้สร้างสมบุญจะสามารถสร้างคุณูปการแก่ชาวบ้าน หากว่าเด็กผู้นี้เกิดมาเป็นชายได้เข้าสู่ร่มเงาแห่งผ้ากาสาหวัดสตรีก็นับว่าจะเป็นผู้บุญอันยิ่งใหญ่ เพราะจะได้เป็นที่พึ่งของศาสนิกชนคนทั่วไปแน่

ต่อมาไม่นานนักนางทองขาวก็ตั้งครรภ์ และในระหว่างที่นางตั้งท้องนั้นเป็นที่น่าอัศจรรย์ยิ่ง เพราะไม่เคยเลยสักคราวว่านางทองขาวจะเกิดอาการแพ้ท้องเหมือนกับหญิงมีครรภ์ทั่วไป นางยังคงสามารถประกอบกรณงานตามประสาชาวบ้านชนบทต่อไปเพื่อเป็นกำลังช่วยเหลือผู้เป็นสามี จนกระทั่งนางได้คลอดบุตรซึ่งก็เป็นที่ปลื้มปิติแก่ญาติพี่น้องเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะตาและยาย คือ ตาทลอดและยายชลิบ เนื่องจากเป็นบุตรหัวปีของครอบครัวที่เป็นชาย

ด้วยความยินดีของผู้เป็นบิดา จึงได้ตั้งนามให้ลูกชายว่า “คุณ” อันเป็นนามที่คล้องจองกับนามของบิดาว่าบุญ เพราะภาษาของชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น คำว่า “คุณ” ก็คงหมายถึงถึงผู้ที่ทำคุณประโยชน์สุขนั้นกระมัง และจากการเล่าชานจากบรรดาผู้เฒ่าผู้แก่สืบมาว่าสมัยที่ทลวงพ่อคุณหรือเด็กชายคุณยังเป็นทารกน้อยนั้นเป็นเด็กที่เลี้ยงง่ายไม่กระจองอแง จึงเป็นที่รักและเอ็นดูแก่ผู้ที่ได้ไปพบเห็นเป็นยิ่งนัก อุปนิสัยของเด็กน้อยเป็นผู้ที่มีนิสัยเอื้ออารีต่อผู้อยู่ใกล้ชิด ไม่นิยมการเบียดเบียนผู้อื่น ในบรรดาผู้ที่ให้ความรักความเอาใจใส่ต่อเด็กชายคุณนอกจากบิดามารดาแล้ว ก็ยังมีญาติผู้ใหญ่อีกท่านหนึ่งซึ่งได้ให้ความรักความเมตตาแก่เด็กชายคุณเป็นอย่างมาก ท่านผู้นั้นคือ พ่อใหญ่ทลอด คำว่าพ่อใหญ่ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือทางถิ่นอีสานนั้นหมายถึงคำว่า “ตา” หรือ “คุณตา” ในภาษากลางทั่วไป มีศักดิ์เป็นบิดาของผู้เป็นแม่

ตาทลอดหรือพ่อใหญ่ทลอดนี้เป็นผู้มีวิชาอาคมแก่กล้า เล่ากันว่าคงกระพันชาตรี เนื่องจากเป็นผู้ที่นิยมการเล่าเรียนคาถาอาคมมาตั้งแต่สมัยยังเป็นหนุ่ม เมื่อได้มีหลานชายอย่างเด็กชายคุณที่มีความฉลาดปราดเปรื่องในเรื่องสติปัญญาอย่างนั้น ตาทลอดก็ยิ่งให้ความรักความเมตตาต่อเด็กชายคุณเป็นอย่างมากเป็นทวีคูณ แม้ว่าเจ้าหลานชายจะมีอายุไม่กี่ขวบปี แต่อาศัยที่เป็นผู้ที่ส่อแววแห่งความเป็นผู้ขยันหมั่นเพียรและสนใจศึกษา ตาทลอดจึงได้พยายามถ่ายทอดทั้งวิชาอาคมคลัง และฝึกฝนให้อ่านเขียนหนังสือเท่าที่สติปัญญาของเด็กชายคุณที่จะพึงรับได้ เชื่อกันว่าวิชาอาคมที่ได้รับมาจากนายทลอดนั้น เป็นวิชาที่สุดยอดในด้านไสยศาสตร์เลขที่เดียว และว่ากันว่าเด็กชายคุณสามารถไล่ผีได้ตั้งแต่อายุไม่ถึง 10 ขวบด้วยซ้ำ

การศึกษา

สมัยที่หลวงพ่อยู่ในวัยเยาว์ 6-7 ขวบได้เข้าเรียนหนังสือกับครูคนแรกคือ พระอาจารย์ฉาย แห่งวัดบ้านไร่ และครูคนที่สองคือ พระอาจารย์ทลี ท่านทั้ง 2 ได้ให้ความรู้ทั้งภาษาไทยและภาษาขอมที่วัดบ้านไร่สถานการศึกษาแห่งเดียวในหมู่บ้าน มิได้มีโรงเรียนสอนเช่นสมัยปัจจุบัน

นอกจากเรียนภาษาไทยและขอมแล้ว พระอาจารย์ทั้ง 2 ยังมีเมตตาอบรมสั่งสอนวิชาคาถาอาคมเพื่อป้องกันอันตรายต่างๆ นับว่าเป็นการปลูกฝังให้หลวงพ่อได้ฝึกฝนวิชาไสยศาสตร์แต่เยาว์วัย

การอุปสมบทเป็นพระภิกษุ

ต่อมาบิดา มารดา ของท่านได้เสียชีวิตลง ขณะที่ทั้ง 3 ท่านยังเป็นเด็ก หลวงพ่อคุณกับน้องๆ จึงอยู่ในความอุปการะของน้าสาวมาจนกระทั่งอายุย่างเข้าสู่การบรรลุนิติภาวะ เป็นผู้ใหญ่ มีความรับผิดชอบตัวเองได้แล้ว หลวงพ่อคุณจึงได้หันเข้าวัดขอทำการบรรพชาอุปสมบท ตามธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของไทยสืบต่อไป และได้ประกอบพิธีอุปสมบทที่พัทธสีมาวัดถนนหักใหญ่ เมื่อวันที่ 5 เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช 2487 ปีวอก โดยมีท่านพระครูวิจารณ์ติกิจ เจ้าคณะอำเภอด่านขุนทดในสมัยนั้นเป็นพระอุปัชฌาย์ มีพระอธิการทองสุข แห่งวัดโคกรักษ์ เป็นพระกรรมวาจาจารย์ โดยมีหลวงพ่อคง พุทธโร พระเกจิชื่อดังสมัยนั้นเป็นเจ้าอาวาสอยู่ และได้รับการตั้งนามให้ในพระพุทธศาสนา เนื่องจากเปรียบได้ว่าเพิ่งจะเกิดในท่ามกลางสงฆ์ใหม่ ๆ ว่า “ปริสุทฺโธ ภิกขุ”

หลังจากที่ท่านได้ทำการบรรพชาอุปสมบทเป็นพระภิกษุเรียบร้อยแล้ว หลวงพ่อคุณ ก็ได้ฝากเนื้อฝากตัว เป็นศิษย์หลวงพ่อแดง วัดบ้านหนองโพธิ์ ต.สำนักตะคร้อ อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา

หลวงพ่อแดงเป็นพระนักปฏิบัติทางด้านคันถธุระและวิปัสสนาธุระ อย่างเคร่งครัด และทั้งเป็นพระเกจิอาจารย์ที่เรื่องวิทยาคมเป็นอย่างยิ่ง จนเป็นที่เลื่อมใส ศรัทธาของผู้คนและลูกศิษย์ลูกหาเป็นอย่างมาก มีเรื่องเล่ากันว่า บางครั้งบางครั้งว่ามีกิ้งกิ้งมดไปไหนไกลๆ หลวงพ่อแดงก็ไปทันตามเวลาที่เจ้าภาพกำหนด ใครๆ ก็กล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า ท่านมีวิชาชั้นระยะทาง

เมื่อฝากเนื้อฝากตัวเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อแดงแล้ว หลวงพ่อคุณ ปริสุทฺโธ ได้พยายามศึกษาอบรมด้านสมณะวิปัสสนากรรมฐาน กับหลวงพ่อแดง นอกจากนั้นหลวงพ่อแดงได้ถ่ายทอดตำราและวิชาอาคมต่างๆ ให้กับหลวงพ่อคุณจนครบถ้วน หลักคำสอนของหลวงพ่อแดง ที่หลวงพ่อคุณยึดถือเสมอมา คือ “คลายกำหนด ย่อมใจปราศจากทุกข์ ไม่สั่งสมกองกิเลส สร้างความอยากอันน้อย มีความสันโดษ หลีกเร้นจากหมู่คณะ มีความเพียร และประการสุดท้าย มีความอยู่ง่าย”

เมื่อหลวงพ่อกุณได้ศึกษาวิชาอาคมและปรณิบัติรับใช้อยู่กับหลวงพ่อดังมานานพอสมควรแล้ว หลวงพ่อดังจึงได้พาหลวงพ่อกุณไปฝากตัวเป็นศิษย์กับหลวงพ่อดง พุทธสโร วัดถนนหักใหญ่ ต.กุดพิमान อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา ซึ่งก็เป็นวัดที่ท่านได้ทำการบรรพชาอุปสมบทนั่นเอง

หลวงพ่อดง แห่งวัดถนนหักใหญ่ เป็นพระเกจิอาจารย์ที่เรืองวิชาอาคม ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าหลวงพ่อดัง ท่านเป็นพระที่ถือสันโดษ ชอบออกเดินธุดงค์วัตร ไปตามป่าเขาถ้ำนาไพรอยู่เป็นนิจ และเป็นเพื่อนกับหลวงพ่อดังอีกด้วย

เมื่อหลวงพ่อกุณ ได้มาอยู่และฝากเนื้อฝากตัวเป็นศิษย์หลวงพ่อดง ที่วัดถนนหักใหญ่แล้ว หลวงพ่อกุณ ก็ได้ตั้งใจตั้งใจศึกษาเล่าเรียนวิชาอาคมด้วยความมีวิริยะอุตสาหะ ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของพระธรรมวินัย พร้อมกับได้ปรณิบัติรับใช้ปฐฎากหลวงพ่อดง ด้วยความซนั้หมั่นเพียร เสมอมาเช่นเดียวกับหลวงพ่อดัง จึงเป็นที่รักใคร่ของหลวงพ่อดงมากเช่นกัน และแนวทางที่หลวงพ่อดง ได้ให้การอบรมสั่งสอนหลวงพ่อกุณนั้น ไม่ว่าจะเป็่แนวทางด้านปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวท ตลอดจนแนวทางการออกเดินธุดงค์ ถือสันโดษ เป็นต้น และนอกจากนี้ยังได้ถ่ายทอดวิชาอาคมและด้านไสยศาสตร์ต่างๆ ให้กับหลวงพ่อกุณ จนครบถ้วน เมื่อมีความรอบรู้ และเชื่อมั่นแล้ว หลวงพ่อกุณท่านก็ออกธุดงค์ทันที โดยมีหลวงพ่อดงติดตามไปด้วยเพื่อสั่งสอนในเบื้องต้น สถานที่ธุดงค์ไปนั้นก็อยู่ในย่านนครราชสีมานั่นเอง จนกระทั่งเห็นว่าหลวงพ่อกุณเข้าใจหลักการธุดงค์จนสามารถช่วยตัวเองได้แล้ว ท่านจึงปล่อยให้หลวงพ่อกุณจาริกไปแต่เพียงผู้เดียว

สถานที่สำคัญที่หลวงพ่อกุณไปธุดงค์ได้แก่ ภูเขาควาย เทือกเขาภูพาน หุ่นไหหิน ถ้ำผาเลน แก่งสี่มีเมืองสีทันดร อันทำให้เกิดเป็นตำนานการเล่าถึงปาฏิหาริย์แห่งเมตตาทบารมีต่างๆ อาทิการผจญภูติผีสัมภเวสีและสัตว์ร้ายต่างๆ ซึ่งล้วนเป็นเรื่องเล่าที่แต่งกันขึ้นในภายหลังจากคำยืนยันของหลวงพ่อกุณอย่างชัดเจนยชัดคำว่า

“ไม่มีอะไรหรอกหลาน”

พุทธาคม ที่หลวงพ่อดงสอนให้กับหลวงพ่อกุณก็คือ การฝังตะกรุดทองคำ เมตตามหานิยม คงกระพันชาตรี แม้เรื่องนี้พระป่าสายกรรมฐานจะไม่สนใจกัน เพราะถือว่าเรื่องฤทธิเดชเป็นของเล่น ไม่ควรยึดติด ต้องหลีกเลี่ยง แต่หลวงพ่อดงเคยบอกหลวงพ่อกุณไว้ว่า “การกระทำใดๆ ที่ขัดกับหลักศาสนา แต่ไม่อยู่ในพระคัมภีร์ หากเป็นการกระทำเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นจากกรรม และเป็นประโยชน์สุขทางสาธารณสุขแล้ว การกระทำนั้นก็เป็่สิ่งที่สมควรแล้ว”

ภายหลังจากได้ธุดงค์แล้ว หลวงพ่อกุณจึงได้เดินทางกลับมายังบ้านเกิดที่วัดบ้านไร่ อ.ด่านขุนทด ต.กุดพิमान จ.นครราชสีมา เมื่อปี พ.ศ. 2493

วัดบ้านไร่ในขณะนั้นเกือบจะเป็นวัดร้างอยู่แล้ว ทрудโทรมอย่างหนัก มีเพียงภูกีสองสามหลัง ก็หักพังแทบจะจำพรรษาไม่ได้ ศาลาก็หลังเล็ก ๆ โย้ไปโย้มา อุโบสถก็ไม่มีพระต้องไปบวชหรือปฏิบัติกิจสงฆ์ที่วัดอื่น ในวัดกลายเป็นพงหญ้าใหญ่สูงท่วมหูหรือมีแต่สัตว์เลื้อยคลานบ้วนปัสสาวะอยู่ทั่วไป หลวงพ่อคุณจึงขอความร่วมมือร่วมใจจากชาวบ้านให้ช่วยกันก่อสร้างโบสถ์หลังแรกขึ้นในปี พ.ศ. 2496 ซึ่งการก่อสร้างเต็มไปด้วยความยากลำบาก ต้องใช้เกรียนเทียมในการชนเครื่องมือก่อสร้างต่างๆ เพราะสมัยนั้นไม่มีถนนและไม่มียานพาหนะ

เมื่อโบสถ์เสร็จและมีการฝังลูกนิมิตขึ้นมา หลวงพ่อคุณก็ได้ปลูกเครื่องรางของขลังขึ้นมาชุดหนึ่ง เป็นพระเครื่องเพื่อตอบแทนผู้ที่มาทำบุญสร้างโบสถ์ และมาทำบุญฝังลูกนิมิต ซึ่งต่อมาปรากฏว่าพระรุ่นนี้มีชื่อเสียงเลื่องลือในด้านคงกระพันชาตรี และแคล้วคลาด

ในปี พ.ศ. 2500 หลังจากการสร้างโบสถ์แล้ว หลวงพ่อก็มองเห็นว่าโรงเรียนของหมู่บ้านยังไม่มีเด็กนักเรียนต้องอาศัยเรียนที่ศาลาการเปรียญซึ่งเก่าและทรุดโทรมมากแล้ว หลวงพ่อจึงขอขบดินที่ติดของนายชื่น นาคขุนทด กับนายมี เทียมขุนทด เพื่อเป็นที่สร้างโรงเรียนวัดบ้านไร่ และตัวอาคารเรียน 1 หลัง โดยอาศัยแรงของชาวบ้านไร่และละแวกนั้น เช่นเดียวกับการสร้างโบสถ์

หลังจากนั้นไม่นาน หลวงพ่อคุณสังเกตเห็นว่าชาวบ้านไร่จะขาดแคลนเรื่องน้ำกินน้ำใช้ เนื่องจากความแห้งแล้ง จึงดำริที่จะขุดสระขนาดใหญ่ขึ้น โดยอาศัยแรงกายแรงใจของชาวบ้านเช่นเดิม นอกจากนั้นยังมีผู้ศรัทธาบริจาคเงินมากมาย หลวงพ่อเองก็ได้จัดทำวัตถุมงคลรุ่นขุดสระขึ้นมาให้เช่าเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการขุดสระ ท่านเริ่มขุดสระน้ำในปี พ.ศ. 2509 ใช้เวลาขุดเกือบปีจึงเสร็จเรียบร้อย สระที่ขุดกว้างถึง 25 ไร่ 3 งาน 92 ตารางวา ปัจจุบันสระดังกล่าวไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์ต่อชาวบ้านไร่เท่านั้น แม้อำเภอใกล้เคียง หรือแม้แต่ใน จ.นครราชสีมาเองเมื่อแล้งจัดขาดน้ำก็ยังมาสูบน้ำในสระน้ำของหลวงพ่อบริโภคใช้สอยแก้ขัดได้ตลอด

หลวงพ่อกับคุณ ปรีสุทโธ ท่านพัฒนาบ้านไร่มาตลอดเวลาแทบจะไม่มีเวลาพักผ่อนจนร่างกายทรุดโทรม และล้มป่วยอาพาธในปี พ.ศ. 2513 นั้นเอง โดยไม่มีแม้กระทั่งเงินค่ารักษาพยาบาล ลูกศิษย์ที่นับถือจึงรับภาระเป็นผู้จัดการนำท่านไปรักษาพยาบาลจนหาย และได้จำพรรษาที่วัดสระแก้ว ต.ในเมือง จ.นครราชสีมาท่านเอง เพื่อว่าหากเจ็บป่วยขึ้นมาอีกจะได้หาหมอได้ทันทั่วทั้ง

หลังจากนั้นหลวงพ่อก็ได้รับนิมนต์ไปอยู่ที่ต่างๆ อีกหลายแห่ง ตามลำดับคือ วัดใหม่พิเรนทร์ กรุงเทพฯ วัดเขาไม้แก้ว จ.ชลบุรี ปี พ.ศ. 2523 ที่วัดพันอัน อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2524 ที่วัดสว่างอารมณ์ จ.ภูเก็ต วัดเขาถ้ำ จ.ชลบุรี และกลับมาที่วัดสระแก้ว จ.นครราชสีมาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเจ้าอาวาสวัดสระแก้วมรณภาพลง ที่ประชุมของวัดก็ลงมติให้หลวงพ่อกองเป็นเจ้าอาวาสแทน แต่ท่านก็ไม่รับตำแหน่ง รัชนีก็มีน้องสาวและน้องเขยของท่านซึ่งไปตั้งรกรากอยู่ที่ ต.บัวชุม อ.ชัยบาดาล จ.ลพบุรี ได้ขอร้องนิมนต์ท่านไปจำพรรษาที่วัดสิงหาราม เพื่อจะได้ปรนนิบัติใช้สอยตอบแทนบุญคุณของท่านที่ได้เลี้ยงดูมาจนเติบโต และอยากให้หลวงพ่อบริหารวัดสิงหารามที่ทรุดโทรมให้เจริญรุ่งเรืองบ้าง หลวงพ่อกองจึงได้ไปอยู่ที่วัดสิงหารามระยะหนึ่ง ตลอดเวลาที่หลวงพ่อกองได้จำพรรษาอยู่ไม่ว่าจะเป็นวัดใด ท่านก็จะช่วยบูรณะและช่วยพัฒนาวัดทุกแห่งให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นทุกที่ไป

หลังจากนั้นไม่นาน ในปี พ.ศ. 2528 ชาวบ้านไร่ก็ได้นิมนต์ท่านกลับมาบ้านเกิด คือ วัดบ้านไร่ อีกครั้งหนึ่ง เพื่อขอให้กลับมาช่วยพัฒนาและช่วยชาวบ้านไร่อีก โดยให้เหตุผลว่าวัดบ้านไร่ปัจจุบันทรุดโทรมลงไปมากจนเกือบจะเป็นวัดร้างอีกแล้ว แม้แต่สระน้ำที่มีอยู่ก็จะตื้นเขินหมดแล้ว

เมื่อท่านกลับมาสู่วัดบ้านไร่ในครั้งนี้ก็ขอความร่วมมือร่วมใจจากชาวบ้านทั้งหลายในการขุดลอกสระใหม่ สร้างล้อมในบริเวณรอบๆ วัด จัดหาไฟฟ้าเข้าหมู่บ้าน ขอความร่วมมือให้ชาวบ้านบริจาคที่ดินบางส่วนเพื่อทำถนนเข้าบ้านไร่ ปลุกชวนป่าบริเวณวัดอีกประมาณ 10 ไร่ เพื่อให้เป็นเขตอภัยทานมิให้ผู้ใดมารบกวนสัตว์ทุกชนิดที่มาอาศัยอยู่ สร้างโรงพยาบาลด้านชุมชน โรงเรียน วัดต่างๆ มากมาย

การบริจาคครั้งสำคัญที่สุด คือครั้งที่หลวงพ่อกองได้ถวายเงินแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ โดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราชอัธยาศัย จำนวน 75 ล้านบาท หลวงพ่อกอง บริจาค 72 ล้านบาท ตามอายุของท่านเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2537 และมีผู้บริจาคสมทบอีก 3 ล้านบาท ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเห็นความลำบากยากแค้นของประชาชนในเขต ต.หนองกรวด ต.พันชนะ ต.กุดพิमान และ ต.ด่านขุนทด ซึ่งประสบปัญหา มีฝนตกน้อยทุกปี รวมทั้งปัญหาดินเค็มและน้ำเค็ม จนชาวบ้านเกิดความเดือดร้อนขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค จึงพระราชทานพระราชดำริวางโครงการเบื้องต้นให้กรมชลประทานพิจารณาโครงการก่อสร้างและปรับปรุงแหล่งกักเก็บน้ำในลำห้วยสาขาต่างๆ ของ “ห้วยสามบาท” ซึ่งเป็นลำน้ำที่หล่อเลี้ยงชาว อ.ด่านขุนทด มาตั้งแต่โบราณกาลโดยนำเงินประมาณ 70 ล้านบาทดังกล่าวมาดำเนินการก่อสร้างโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวด่านขุนทด หากโครงการตามพระราชดำริสำเร็จลุล่วงแบบเต็มโครงการ จะทำให้ประชาชนชาวด่านขุนทดมีแหล่งกักเก็บน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค เพื่อทำการเกษตรในแถบ อ.ด่านขุนทด และยังจะเป็นแหล่งน้ำในการทำประมงน้ำจืด รวมทั้งถนนบนคันคลองที่ขุดขึ้นมา

สามารถใช้เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งผลผลิตทางเกษตรได้อีกทางหนึ่งด้วย โครงการต่างๆ ได้ดำเนินงานคืบหน้าไปแล้ว 30% คาดว่าโครงการนี้จะแล้วเสร็จในเดือนเมษายน 2539 นอกจากนี้หลวงพ่อกุณยังมีความตั้งใจที่จะหาเงินทูลเกล้าฯ ถวายในหลวงอีกประมาณ 100 ล้านบาท โดยในวันครบรอบวันเกิด 73 ปี ของหลวงพ่อกุณจะจัดทำวัตถุมงคลเป็นเหรียญ รุ่นครบรอบวันเกิด 73 ปี เพื่อระดมทุนและถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในวโรกาสที่จะเสด็จเป็นองค์ประธานเปิดวิทยาลัยเทคนิคหลวงพ่อกุณ ซึ่งอาคารหลังนี้หลวงพ่อกุณเป็นผู้หาทุนสร้างในวงเงินถึง 300 ล้านบาท

สมณศักดิ์

หลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ เป็นพระเถระผู้ใหญ่ ซึ่งได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็น “พระญาณวิทยาคมเถร” เมื่อปี พ.ศ. 2535 ซึ่งท่านมีอายุได้ 69 ปี แต่ญาติโยมลูกศิษย์ลูกหา ทุกชั้นทุกวัยต่างก็รู้จักท่านในนามพระภิกษุธรรมดาที่มีฉายานามต่อท้ายชื่อ และก็ดูเหมือนตัวหลวงพ่อกุณก็ชอบที่จะให้ใครเรียก “หลวงพ่อกุณ ปริ-สุทโธ” มากกว่าจะเรียกสมณศักดิ์ของท่านว่า ...พระญาณวิทยาคมเถร แห่งวัดบ้านไร่ ตำบลกุตพิมาน อำเภอด่านชุมพล จังหวัดนครราชสีมา

เมื่อเอ่ยชื่อ “พระญาณวิทยาคมเถร” คงจะมีคนรู้จักว่าเป็นใครน้อยเหลือเกิน แต่หากอธิบายต่อไปว่า “พระญาณวิทยาคมเถร” เป็นสมณศักดิ์ของ “หลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ” พระเกจิอาจารย์รูปหนึ่งแห่งวัดบ้านไร่ ต.กุตพิมาน อ.ด่านชุมพล จ.นครราชสีมา น้อยคนอีกเหมือนกันที่จะไม่รู้จักท่าน

เป็นที่ทราบกันดีว่าหลวงพ่อกุณไม่เคยยินดียินร้ายในตำแหน่ง ยศฐาบรรดาศักดิ์เลย ตั้งแต่สมัยที่ท่านมีอายุพรรษาได้ 10 กว่าพรรษาขึ้นไปแล้วนั้น ท่านถูกขอร้องให้เป็นพระกรรมวาจาจารย์และพระอนุสาวนาจารย์ (คู่สวด) แต่ท่านยอมรับตำแหน่งเพียงชั่วคราวเท่านั้น เมื่อมีพระองค์อื่นได้แต่งตั้งขึ้นมาอีก หลวงพ่อกุณก็ลาออกจากตำแหน่งทันที

ต่อมาท่านถูกขอร้องให้รับตำแหน่ง เจ้าคณะตำบลกุตพิมาน ท่านก็ไม่ยอมรับ จนกระทั่งต่อมาขอร้องให้รับตำแหน่งพระครู ท่านก็ไม่ยอมรับ และในปี พ.ศ. 2527 ขณะนั้นวัดสระแก้วขอให้ท่านรับเป็นเจ้าอาวาสท่านก็ไม่ยอมรับ ท่านบอกเสมอว่า ท่านตั้งใจเอาไว้แน่แน่ว่าจะดำเนินชีวิตสมณเพศของท่านในอีกแบบหนึ่งที่ไม่มียศฐาบรรดาศักดิ์ อันจะมาเป็นห่วงผูกคอให้ยุ่งเหยิงชีวิตของท่าน ท่านไม่ต้องการเช่นนั้น มันไม่เหมาะสมสำหรับพระที่ต้องการสู่ความเป็นผู้รู้อย่างแท้จริง

ท่านเคยกล่าวไว้ว่า “อย่างก็ก็เป็นแค่หลวงพ่อกุณเท่านั้น ถ้าจะเป็นอย่างอื่นมันก็ไม่เอา ไหนจะไปทำอะไรได้ นอกจากขอข้าวชาวบ้านเขากินไปวันๆ เท่านั้น หาได้ทำประโยชน์อะไรได้ในเมื่อมุ่งหลงอยู่กับยศศักดิ์ และคำเยินยอ พระยอมปฏิเสศซึ่งโชคลาภ อามิสทั้งหลาย ใครก็ตามเมื่อติดลาภ ติดยศแล้ว ก็ไม่ยากที่จะไขว่คว้าหาความเป็นผู้รู้ต่อไป”

3. ประวัติวัดบ้านไร่

ที่ตั้งวัด อยู่ในหมู่ที่ 6 ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

เดิมทีนั้นเป็นเพียงสำนักสงฆ์เกิดขึ้นก่อนประมาณปีพุทธศักราช 2436 ซึ่งในขณะนั้นมีภิกษุรูปหนึ่ง ชื่อพระอาจารย์เชื่อม วีรโช ท่านรูปนี้จะจำพรรษาอยู่ในสำนักใดหรือจุดคงค์วัตรมาแต่ไหนหาหลักฐานมายืนยันไม่ได้ มีเพียงชาวบ้านในละแวกนั้น จำกันได้ว่า พระอาจารย์เชื่อม วีรโช ท่านรูปนี้ได้ชักชวนชาวบ้านในถิ่นนั้น ซึ่งมีประมาณ 20 กว่าครอบครัว ช่วยกันปลูกสร้างกุฏิหลังคามุงแฝกให้เกิดขึ้น แล้วอาราธนาพระภิกษุมหาจำพรรษา แรกเริ่มนั้นมีพระมาอยู่จำพรรษา 5 รูป สามเณร 2 รูป ต่อมาอีกไม่นานพระอาจารย์เชื่อม ก็ได้เชิญชวนชาวบ้านโน้มน้าวให้เกิดศรัทธาช่วยกันจัดสร้างศาลาการเปรียญเป็นเรือนไม้ชั้นมหาหนึ่งหลัง เพื่อใช้เป็นที่พักบิณฑบาต เช่นใช้ทำวัตร สวดมนต์ หรือฉันภัตตาหาร และเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยของโยสภของทายกทายิกาพร้อมกันไปด้วย

3.1 ลำดับเจ้าอาวาส

1. พระอาจารย์เชื่อม วีรโช
2. พระอาจารย์ฉาย กิตติปัญญา
3. พระอาจารย์จันทร์ ยสินทโร
4. พระอาจารย์หลี่ อารักษ์ขยโส
5. พระอาจารย์ลี กิตติสาโร
6. พระอาจารย์สัมฤทธิ์ จันทุโปโม
7. พระอาจารย์โกวิน โกลโล
8. พระอาจารย์แสง รักชิตธัมโม
9. พระอธิการคุณ ปริสุทโธ (พระญาณวิทยาคมเถร)

3.2 สภาพวัดในอดีต

วัดบ้านไร่ตั้งอยู่ในถิ่นทุรกันดาร การคมนาคมจะติดต่อกับชาวบ้านเป็นไปด้วยความยากลำบาก เพราะถนนหนทางเชื่อมติดต่อกับสมัยนั้นต้องเดินด้วยเท้าหรือไม้เท้าเกวียน

วัดบ้านไร่ในปัจจุบัน การคมนาคมดีขึ้น โดยเฉพาะอำเภอด่านขุนทดในปัจจุบันก็เช่นกัน ทางรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญ ได้พัฒนาถนนหนทางให้ดีขึ้นตามลำดับ การเดินทางไปมาหาสู่กันสะดวกขึ้น ชาวบ้านมีฐานะดีขึ้น ประกอบอาชีพมีรายได้เพิ่มขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก สมัยก่อนชาวบ้านอดอยาก การทำไร่ไถนาแห้งแล้งมาก พื้นที่เต็มไปด้วยป่า

3.3 สภาพวัดในปัจจุบัน

โดยเฉพาะวัดบ้านไร่ในปัจจุบัน ผิดกับวัดบ้านไร่ในอดีต สมัยในอดีตนั้น วัดบ้านไร่มองไปทางไหน เห็นแต่สภาพปรักหักพัง ภูฏิสาลาใช้ประกอบกิจทางศาสนาเกือบใช้การแทบไม่ได้ จนกระทั่งหลวงพ่อบุญ ปรีสุทโธ ได้อาศัยความวิริยะอุตสาหะ อุตุนเอาสังฆารกำลังใจเข้าทุ่มเทเพื่อสืบทอดพระศาสนา และด้วยใจอันแข็งแกร่งนี้เอง ชาวบ้านจึงเกิดความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อเห็นว่าหลวงพ่อบุญ สร้างแต่คุณความดี จึงได้ถือเอาเป็นแบบอย่าง มีอะไรที่เห็นว่าจะช่วยหลวงพ่อบุญในแนวทางไหนได้ก็พร้อมใจกันมาช่วย ใครพอมีเงินก็ช่วยเรื่องเงิน ใครมีกำลังกายก็ไปช่วยด้วยกำลังกาย เมื่อวัดกับชาวบ้านเข้ากันได้ดังนี้ วัดบ้านไร่จึงถูกพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ปัจจุบันเกือบจะสมบูรณ์ถึงขีดสุด มองไปทางไหนเจริญหูเจริญตาขึ้น ผิดกับแต่ก่อนตุงฟ้ากับดิน

เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่บุคคลทั่วไปว่า ที่วัดบ้านไร่มีชื่อเสียงอยู่ทุกวันนี้ นับว่าเป็นเพราะหลวงพ่อบุญ ปรีสุทโธ เป็นหลักสำคัญแต่เพียงผู้เดียว ที่ได้ทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างและดำเนินการพัฒนาบ้านไร่ให้เจริญรุ่งเรืองมาจนแทบทุกวันนี้ จนอาจกล่าวได้ว่า หากไม่มีหลวงพ่อบุญแล้ววัดบ้านไร่ก็คงมีความเงียบเหงา และไม่มีผู้คนที่เลื่อมใสศรัทธาเดินทางไปวัดบ้านไร่มากมายดังเช่นทุกวันนี้ เคยมีผู้ถามท่านว่า ท่านเคยคิดที่จะให้มีศิษย์หรือมีตัวแทนสืบทอดต่อจากท่านหรือไม่ ซึ่งท่านก็ตอบว่า “โอ๊ย...คนนี่มัน...พูดยากหรือกลานเอ๊ย สืบทอดต่อไปบางคนก็จะเป็นคนดี บางคนก็จะเป็นคนไม่ดี แต่ว่าจะดีหรือไม่ดีก็ไม่ต้องการหรือ กลูกไม่หวังวิชา อยากให้สืบทอดต่อไป แต่ว่าทำได้เงินและเก็บเป็นเงินสะสมรวมอยู่ก็สึกไป หนีไป ไม่ได้ทำเพื่อประเทศชาติบ้านเมือง ได้เงินมันก็ลืมตัว หันมากอบโกย หาเงินแล้วก็สึกไป หนีไป ที่ไม่สึกไม่หนีก็เก็บเข้าบัญชีเอาไว้ ตายแล้วก็ไปของคนอื่นไป กระจัดกระจายไป ทำอะไรก็ไม่ได้”

สรุปแล้วก็หมายความว่า หลวงพ่อบุญท่านเข้าใจดีว่าหากหาเงินทองทรัพย์สินได้มาก ๆ แล้ว คนก็จะต้องมีกิเลสเป็นธรรมดา และท้ายที่สุดก็คงจะกอบโกยเงินทองไม่ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติบ้านเมืองดังเช่นที่ท่านได้ปฏิบัติอยู่ ท่านจึงไม่คิดที่จะถ่ายทอดวิทยาคมให้กับผู้ใด และทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านทำไปทั้งหมดก็เพื่อพัฒนาวัดบ้านไร่ พัฒนาชาวบ้านไร่ และ จ.นครราชสีมา ให้มีความเจริญรุ่งเรืองเท่าที่จะทำได้ในขณะที่ท่านมีชีวิตอยู่ในขณะนี้

4. การบริหารวัด

ปัจจุบันวัดบ้านไร่มีผู้คนหลังไหลไปนับพันนับหมื่นคน ในโอกาสพิเศษอาจถึงแสนคน ในแต่ละวันก็จะมีเงินบริจาคมาสู่วัดคนละเล็กคนละน้อย นานๆ เข้าก็มีจำนวนมากขึ้น นอกจากนั้น วัดยังมีรายได้จากการให้เช่าวัดอุ้มงคลต่างๆ อีกมากมาย จนทำให้มีเงินที่จะพัฒนาวัดบ้านไร่ให้เจริญรุ่งเรือง และมีทรัพย์สินเงินทองมากมายสามารถบริจาคเพื่อสาธารณประโยชน์ต่างๆ ซึ่งหลวงปู่คุณไม่สามารถจะดูแลและบริหารวัดได้เพียงคนเดียวเช่นสมัยก่อนได้ เพราะนอกจากหลวงปู่คุณจะมีภารกิจมากแล้ว วัยและสังขารของท่านก็ชราภาพลงไปทุกที จึงต้องตั้งกรรมการวัดขึ้นมาดูแลวัดและบริหารทรัพย์สินของวัด ซึ่งกรรมการมีมรราวาสรวมอยู่ด้วย

จากคลื่นของประชาชนที่หลังไหลมาสู่วัดบ้านไร่ในแต่ละวัน โดยเฉพาะในวันหยุด และวันสำคัญๆ ที่มีพิธีการต่างๆ ทำให้จะต้องมีผู้ดูแล มีระบบการจัดการดูแลรักษาความสะอาดและความเรียบร้อยภายในวัด ซึ่งกรรมการวัดจะเป็นผู้ดูแลในเรื่องต่างๆ และแบ่งภาระหน้าที่รับผิดชอบต่างๆ กันไป

กรรมการวัด

กรรมการของวัดบ้านไร่ จะมีหน้าที่ต่าง ๆ กัน ตามแต่หลวงปู่คุณจะแต่งตั้ง เพื่อรับผิดชอบในหลายแผนกหลายฝ่าย นับแต่จุดใหญ่ๆ อาทิ การรับกิจนิมนต์นอกวัด รวมไปถึงจุดเล็กกรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ เช่น การให้เช่าวัดอุ้มงคล ความสะอาดในวัด ห้องน้ำ การรับโทรศัพท์ การประชาสัมพันธ์ หน่วยติดตามหลวงปู่ การจัดข้าวปลาอาหาร เป็นต้น

วัดบ้านไร่มีกรรมการทั้งสิ้น 29 คนด้วยกัน และแบ่งหน้าที่เป็นฝ่ายต่าง ๆ ดังนี้

1. วัดอุ้มงคล

วัดอุ้มงคลที่ให้เช่าบูชาวันหนึ่งๆ เป็นมูลค่านับแสนบาท จุดนี้ต้องจำหน่ายบูชาถึง 2 ผลัด และใช้ถึง 18 คนด้วยกัน ไม่มีการระบุเวลาชัดเจนว่าใครจะอยู่ตั้งแต่กี่โมงถึงกี่โมง แต่ก็ผลัดเปลี่ยนกันไปตลอดเวลา อาจจะมีเจียบเหงาไปบ้างในช่วง 4 ทุ่ม ถึง 2 นาฬิกา แต่ตู้ต่างๆ แทบจะไม่เคยปิดเลยตลอด 24 ชั่วโมง เริ่มตั้งแต่เช้าจำหน่ายต่อเนื่องไปถึงค่ำคืน และเปลี่ยนให้อีกชุดหนึ่งเข้ามาจำหน่ายถึงเช้า

สำหรับคนที่ต้องการของแบ่งเช่าวัดอุ้มงคลเป็นจำนวนมากในราคาทุนเพื่อให้แจกจ่ายในงานขึ้นบ้านใหม่-เปิดร้าน เปิดศูนย์การค้า จะไปขออนุญาตที่หลวงปู่ จากนั้นท่านจะสั่งการลงมาให้จัดสรรตัดยอดตามที่ขอมาเป็นรายๆ ไป

ขณะเดียวกัน ลูกศิษย์อีกจำนวนหนึ่งต้องคอยตอกตะกรุดให้ผู้ศรัทธาและนำไปให้หลวงพ่อบ้าง กับอีกพวกใช้ชีวิตเร่ร่อนค้าขายตีรึกษาโรคต่างๆ ภายในห้องโถงของกุฏิ

2. ฝ่ายโรงครัว

ส่วนเรื่องอาหารนั้น ทางฝ่ายโรงครัวจะเป็นผู้จัดการคอยทำกับข้าว หุงข้าวถวายพระ รวมถึงเลี้ยงกรรมกรวัดและคนอื่นๆ ซึ่งเดินทางมาไกล ก็มาอาศัยโรงครัวกินข้าวได้ ปกติมีการทำอาหาร 2 มื้อ ทั้งเช้าและเพล

วัสดุอุปกรณ์ รวมถึงข้าวสารอาหารแห้งจะมีห้องเก็บเฉพาะอยู่ติดกับหอฉันเป็นที่เก็บถ้วย ชาม หม้อ กระทะ ตะหลิว เรียกว่าอุปกรณ์ครัวครบชุดเลยทีเดียว โดยทั่วไปโรงครัวจะมีแม่ครัวมือหนึ่งและลูกที่มประจำ อีกประมาณ 7-8 คน หากเป็นวันเสาร์ คนในโรงครัวจะทวีจำนวนขึ้น บางครั้งเกือบถึง 20 คน เพื่อจัดเตรียมหุงหาอาหารสำหรับฉันเช้าให้กับพระทั้งหมดของวัดบ้านไร่ รวมไปถึงสำหรับของหลวงพ่อกุณ ประสิษฐโช ด้วย

ภัตตาหารที่จัดลงสำหรับของหลวงพ่อกุณ ส่วนหนึ่งญาติโยมนำมาถวายและส่วนหนึ่งเป็นอาหารที่แม่ครัวของวัดแสดงฝีมือเอง กระนั้นสิ่งซึ่งขาดไม่ได้สำหรับชุดอาหารที่จะถวายหลวงพ่อกุณในทุกมื้อนั้นคือ ผักกับน้ำพริก ของโปรดที่สุดของเกจิอาจารย์ชื่อดังรูปนี้

นอกจากการตั้งสำหรับให้กับพระทั้งวัดแล้ว แม่ครัวยังทำหน้าที่จ่ายกับข้าวเพื่อนำมาประกอบการทำอาหาร โดยจะเบิกเงินจากคณะกรรมการของวัด 300 บาท ในวันธรรมดา และ 500 บาท ในวันเสาร์-อาทิตย์ เงินจำนวนนั้นนำมาแปรเป็นอาหารเพื่อพระภิกษุในวัดและพุทธศาสนิกชนที่แวะเวียนเข้าไปนมัสการหลวงพ่อกุณ ส่วนข้าวของที่ญาติโยมนำมาทำบุญกับหลวงพ่อกุณประเภทข้าวสารอาหารแห้งต่างๆ จะถูกรวบรวมไว้ที่ห้องเก็บเสบียงของวัดบ้านไร่ มีบ้างเหมือนกันในโอกาสพิเศษต่างๆ เช่น วันเกิดของหลวงพ่อกุณ วันสำคัญต่างๆ ผู้มีศรัทธาจะมาตั้งโรงทานแจกอาหารให้กับคนที่เข้ามานมัสการหลวงพ่อกุณ ประสิษฐโช

นั่นแหละจึงเป็นวันที่แม่ครัวของวัดบ้านไร่ไม่ต้องทำอะไรมากเกินไปกว่าการจัดสำหรับให้กับหลวงพ่อกุณและพระลูกวัดเท่านั้น

3. ฝ่ายรักษาความสะอาด

ความสะอาดของวัดเป็นเรื่องที่สำคัญ เนื่องจากในแต่ละวันจะมีผู้เดินทางมาที่วัดบ้านไร่จำนวนมาก ในวัดจึงมีรถเก็บขยะซึ่งเป็นรถที่หลวงพ่อดีใจมาเอง เพื่อเก็บขยะเป็นระยะๆ ตลอดทั้งวัน โดยเฉพาะในช่วงเช้าจะพบเห็นรถขยะสีเหลืองวิ่งไปทั่วบริเวณวัด คอยเก็บขยะจากถังขยะที่วางเรียงรายอยู่รอบๆ เช่นเดียวกับท้องน้ำ ทางวัดได้จัดเตรียมไว้ถึง 30 ถัง แต่ยังไม่พอยัง โดยเฉพาะในวันที่มีคนมาเป็นจำนวนมาก ส่วนนี้จะมีกรรมการคอยมาดูแลปิดน้ำที่ไหลล้นเกินไปหรือคอยทำความสะอาดห้องน้ำอยู่ตลอดเวลา

4. ฝ่ายระบบการจราจร

สำหรับการจัดระบบการจราจร โดย สภ.อ.ด่านขุนทด ป้อมยามตำรวจประจำวัดบ้านไร่เป็นผู้ดูแล โดยจะมีเจ้าหน้าที่มาคอยอำนวยความสะดวกเรื่องการจราจรประจำอยู่ที่วัดจำนวน 6 นาย เพื่อดูแลเรื่องการจราจรให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย หากเป็นวันเสาร์ก็จะเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ รวมแล้วประมาณ 10 นาย

5. ฝ่ายติดตามและรักษาความปลอดภัย

ผู้ติดตามหลวงพ่อดีใจ เป็นอีกหน่วยงานหนึ่งมีจำนวนหลายคนด้วยกัน ชาวบ้านมากมายทีเดียว เข้าใจว่าผู้ติดตามเหล่านั้นเป็นทีมก็อดกันไม่ให้ผู้ศรัทธาเข้าใกล้หลวงพ่อดีใจ แต่ในความเป็นจริงมีคนจำนวนมากที่ต้องการเข้าพบหลวงพ่อดีใจอย่างใกล้ชิดที่สุดหรือเพื่อเข้ามาบริจาคเงิน ฉะนั้น เมื่อหลวงพ่อดีใจรับเงินแล้ว ก็จำต้องกันออกไปให้เข้าใกล้หลวงพ่อดีใจน้อยที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสุภาพสตรี

ส่วนอีกกลุ่มที่รับผิดชอบไม่น้อยเช่นกันคือ ผู้ถือป้ายห้ามมิให้ถ่ายรูปหลวงพ่อดีใจเด็ดขาด ซึ่งโดยแท้แล้วถ้าเข้าไปขออนุญาตหลวงพ่อดีใจถ่ายรูปโดยตรงมักจะทำได้ทันที แต่ข้อห้ามสำคัญที่สุดคือการถ่ายรูปโดยใช้แฟลช เพราะแรกๆ มีการถ่ายรูปโดยใช้แฟลชเป็นจำนวนมากต่อเนื่องนานหลายปี จนกระทั่งบัดนี้ดวงตาของหลวงพ่อดีใจแพ้นแสงแฟลชไปแล้ว

6. ฝ่ายประชาสัมพันธ์

และเหตุเพราะคลื่นคนหลังไหลสู่วัดบ้านไร่เป็นประจำ ฝ่ายประชาสัมพันธ์จึงเกิดขึ้นเพื่อทำหน้าที่คอยบอกกล่าวว่าการใด อาทิ การรับเงินบริจาค เป็นต้น

7. การบริหารระบบการเงิน

จะเห็นว่าในแต่ละหน่วยก็ต้องทำงานที่สอดคล้องกัน เพื่อให้ระบบจัดการภายในเป็นไปด้วยดี โดยเฉพาะจุดสำคัญคือ การบริหารระบบการเงิน ทั้งจากการบริจาคของสาธุชนและการจำหน่ายวัตถุมงคล ส่วนนี้เจ้าหน้าที่ธนาคาร 2 แห่งจาก อ.ด่านขุนทด จะเข้ามารับไปเข้าบัญชีธนาคารทุกวัน ไม่เว้นแม้แต่วันเสาร์และวันอาทิตย์

ทั้งนี้ การบริหารการเงินก้อนใหญ่ๆ ไม่ว่าจะในรูปแบบการบริจาค หรือนำไปสร้างวัด สร้างโรงเรียน โรงพยาบาล ฯลฯ หลวงพ่อคุณจะเป็นคนจัดการเองทั้งหมด ส่วนเรื่องเล็กๆ อย่างค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าอาหารประจำวันสามารถเบิกได้จากทางบัญชีของวัดโดยตรง

8. แผนกรับโทรศัพท์

ไม่เพียงเฉพาะระบบการจัดการต่างๆ ภายในวัดเท่านั้น ยังจะต้องมีหน่วยงานของวัดที่จะต้องคอยประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกวัดต่างๆ เหตุเพราะหลวงพ่อกิจนิมนต์ยังมีที่ต่างๆ อยู่เสมอๆ ...กระทั่งต้องตั้งแผนกรับโทรศัพท์ในวัดเป็นการเฉพาะ

9. การรับกิจนิมนต์

ในเรื่องการรับกิจนิมนต์นั้น นับเป็นกิจสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากมีผู้ต้องการนิมนต์หลวงพ่อกิจนิมนต์ให้ไปร่วมในพิธีการต่างๆ เป็นจำนวนมาก ไม่เพียงแต่ทางฆราวาสเท่านั้น วัดวาอารามอื่นต่างก็ประสงค์ให้หลวงพ่อกิจนิมนต์มาปลุกเสกวัตถุมงคลด้วย จุดนี้จึงต้องมีลูกศิษย์อีกกลุ่มหนึ่งคอยดูแลอำนวยความสะดวกให้กับหลวงพ่อกิจนิมนต์ ในการเดินทางไปยังที่ต่างๆ โดยหลวงพ่อกิจนิมนต์โดยตรง

หากใครต้องการนิมนต์หลวงพ่อกิจนิมนต์ จะต้องเดินทางไปหาหลวงพ่อกิจนิมนต์ที่วัด พร้อมแจ้งเจตจำนงให้ละเอียดว่า ทางบริษัท ห้างร้าน ต้องการขอขานมีหลวงพ่อกิจนิมนต์มาเปิดร้านพร้อมกับการเจิมป้าย และฉันทน์เข้า หรือจะนิมนต์ไปเปิดโรงงานและฉันทน์เพล หรือไปปลุกเสกวัตถุมงคลในตอนบ่าย

ปกติการขอนิมนต์จะทำกันล่วงหน้าหลายๆ เดือน แต่กรณีฉุกเฉินทุกถ้ำในวันเวลานั้นๆ ไม่มีคนอื่นนิมนต์ล่วงหน้าไว้ก่อนแล้ว หลวงพ่อกิจนิมนต์จะไปทุกงาน ยกเว้นก็แต่วันเสาร์ ซึ่งเป็นวันที่ต้องประจำอยู่ที่วัด โดยหากวันเวลานั้นๆ ว่าง เจ้าของงานต้องไปจุดที่สมุดปฏิทินของวัด ซึ่งเป็นปฏิทินแบบแผ่นวันต่อวัน

10. งานพาหนะและเดินทาง

โดยปกติแล้ว “เสียนาย” (นายทพ ภูมิชัยภักดิ์) จะเป็นคนขับรถให้หลวงพ่อกุญ และกำหนดแผนการเดินทางไว้ให้พร้อมว่า หลวงพ่อกุญมีกิจนิมนต์ไปไหนบ้าง และจะต้องจัดเตรียมทุกอย่างให้พร้อม และจะมีลูกศิษย์ที่คอยอำนวยความสะดวกในกรุงเทพฯ โดยจะนำสำเนาหมายนิมนต์ของหลวงพ่อกุญมาดูว่า หลวงพ่อกุญเข้ากรุงเทพฯ วันใดบ้าง เพื่อเตรียมแผนล่วงหน้า เพราะการรับนิมนต์เข้ามาในกรุงเทพฯ นั้นต้องรอบคอบเป็นพิเศษ เนื่องจากสภาวะการจราจรที่ค่อนข้างติดขัดอยู่เป็นประจำ โดยในระหว่างทางจะประสานงานกับตำรวจเพื่ออำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาการเดินทาง

สำหรับการรับนิมนต์ไปต่างจังหวัดด้วยเฮลิคอปเตอร์ บริษัทหรือหน่วยงานราชการใดก็ตามจะต้องมาจอดรับหลวงพ่อกุญที่ลานจอดภายในวัดบ้านไร่ โดยจะมีลูกศิษย์บางส่วนเดินทางล่วงหน้าไปรอรับที่จุดหมายปลายทาง เมื่อเสร็จกิจเจ้าภาพก็ต้องจัดรถส่งไปขึ้นเฮลิคอปเตอร์ที่สนามบินเพื่อเดินทางกลับวัดบ้านไร่

กิจนิมนต์จะเป็นแบบวันเวียนไปเป็นกิจวัตรประจำวันของหลวงพ่อกุญ ปริสุทฺโธ

5. การสร้างวัดอุโมงค์และปริมาณการผลิตเหรียญ

5.1 การสร้างวัดอุโมงค์

“ก่อสร้างมาตั้งแต่บวชแล้ว 7 พรรษา”

หลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ เริ่มทำวัดอุโมงค์ซึ่งเป็นตะกรุดโทนบ้าง ตะกรุดทองคำบ้าง โดยเริ่มทำนับตั้งแต่ท่านกลับมาอยู่ที่วัดบ้านไร่ในครั้งแรก

เริ่มครั้งแรกในปี พ.ศ. 2509 เป็นปีแรกที่มีการเอารูปหลวงพ่อกุณไปทำเป็นวัดอุโมงค์ และไปเช่าบูชากัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างวัด สร้างโบสถ์ สร้างศาลา ซึ่งในระยะแรกหลวงพ่อกุณเองก็เล่าว่ายังไม่มีใครศรัทธาเท่าใดนักใน 100 คน อาจจะมีศรัทธาแค่ 2 หรือ 3 คนอย่างมากสำหรับเหรียญหลวงพ่อกุณรุ่นแรก ซึ่งสร้างในปี พ.ศ. 2512 เพื่อเป็นที่ระลึกในงานฉลองพระประธานประจำพระอุโบสถวัดแจ้งนอก จ.นครราชสีมา โดยมีวัตถุประสงค์เช่นเดิม คือ เพื่อหาเงินสร้างโบสถ์ สร้างวัด การสร้างเหรียญในครั้งนั้นมีจำนวนทั้งสิ้น 5,000 เหรียญ นับเป็นเหรียญรุ่นแรกที่ท่านได้ทำพิธีปลุกเสก และเหรียญรุ่นนี้ต่อมาเป็นที่เลื่องลือว่าเกิดปาฏิหาริย์มากมายกับทหารไทยที่อาสาไปรบในประเทศลาว และเวียดนาม ชื่อเสียงของหลวงพ่อกุณจึงเริ่มเป็นที่รู้จักพร้อมๆ กับปณิธานที่ต้องการจะสร้างศาสนวัตถุต่าง ก็ได้รับการอนุโมทนาตอบรับจากญาติโยมผู้มีศรัทธาต่อหลวงพ่อกุณเป็นอย่างดี โดยเฉพาะการสร้างเหรียญบูชาของหลวงพ่อกุณได้มีการขออนุญาตทำกันอย่างเป็นทางการเป็นลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วท่านก็มักจะอนุญาตให้สร้างโดยที่หลวงพ่อกุณเป็นผู้ปลุกเสกให้ จนมาในระยะหลังเมื่อไม่นานมานี้ หลวงพ่อกุณประกาศหยุดสร้างเหรียญเนื่องจากมีปัญหาดังกล่าวหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการปลอมเหรียญ หรือปลอมธนบัตรที่มีรูปหลวงพ่อกุณพระบรมสาทิสลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ซึ่งหลวงพ่อกุณไม่มีส่วนรู้เห็นใดๆ ด้วย การแบ่งสรรผลประโยชน์ที่ไม่ลงตัวระหว่างบรรดาศิษย์ใกล้ชิดจนกระทั่งเกิดกรณีพิพาท จนนำไปสู่การตามฆ่ากันเองและเป็นข่าวครึกโครมตามหน้าหนังสือพิมพ์อยู่พักหนึ่งประมาณเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2537

อีกเหตุผลหนึ่งคือความตั้งใจที่จะสกัดกั้นการโก่งราคาเช่าบูชาเหรียญรุ่นต่างๆ ของหลวงพ่อกุณที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้ราคาเป็นจริงสูงเกินกว่าชาวบ้านจะเช่าบูชาได้ ฉะนั้นในปลายปี พ.ศ. 2537 หลวงพ่อกุณจึงได้สร้างเหรียญรุ่นสุดท้ายขึ้นคือรุ่น “แช่น้ำมนต์” โดยสร้างเป็นเหรียญทองแดงมีราคาเช่าบูชาเพียงองค์ละ 20 บาทเท่านั้น

ส่วนวัดอุโมงค์รุ่นที่มีราคาสูงคือพระกริ่งทองคำรุ่นเสาร์ 5 ราคา 40,000 บาท

นับจากปี พ.ศ. 2509 ที่เริ่มมีวัดอุโมงค์หลวงพ่อกุณ (ภาพถ่ายขาวดำ) และการทำเหรียญรุ่นแรกในปี พ.ศ. 2512 มีตัวเลขอย่างไม่เป็นทางการที่รวบรวมโดยลูกศิษย์ กรรมการวัดระบุว่า พระเครื่อง เหรียญ วัดอุโมงค์ รุ่นต่างๆ ที่จัดสร้างโดยวัดบ้านไร่เองมีราว 150 รุ่น แต่ละรุ่นผลิตออกมาเป็นหลักหมื่น หรือเป็นแสนในบางรุ่น ทั้งนี้ยังไม่นับรวมเหรียญ วัดอุโมงค์ที่มีคนภายนอกวัดอื่น หน่วยงานต่างๆ จัดสร้างกันขึ้นมาเองแล้วนำมาให้หลวงพ่อกุณปลุกเสกอีกเป็นจำนวนมหาศาล

ทั้งนี้ยังไม่รวมวัดอุโมงค์ประเภทอื่นๆ อาทิ ผ้ายันต์ ผ้ายันต์ชายธง แผ่นปี่ม ไปสเตอร์ ภาพเหมือน ตะกรุดคู่ ผงยาสูบ ผ้ารอบเท้าปลุกเสก สลักเกศ ลูกประคำโทน เชี่ยวเสื่อวัดบ้านไร่ ฯลฯ ที่มีการทำออกมามากมาย ทั้งโดยวัดบ้านไร่เองและโดยบุคคลทั่วไป

แม้ว่าหลวงพ่อกุณจะได้ประกาศอย่างชัดเจนที่จะหยุดการสร้างวัดอุโมงค์อย่างเป็นทางการแล้ว แต่ก็มิได้หมายความว่าปัจจุบันจะไม่มีวัดอุโมงค์ของหลวงพ่อรุ่นใหม่ๆ ออกมาอีก เพราะยังมีการสร้างอยู่เรื่อยๆ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการสร้างเพื่อการภายในสำหรับแต่ละบุคคล แต่ละองค์กร ซึ่งอนุญาตจากหลวงพ่อกุณไป และที่มีออกสู่ตลาดพระเครื่องอีกส่วนหนึ่งก็จะเป็นวัดอุโมงค์รุ่นที่ได้เคยขออนุญาตไว้ก่อนหน้าท่านจะประกาศหยุดสร้าง สำหรับเป็นการขอสร้างโดยนักค้าพุทธพาณิชย์หรือสำหรับศรัทธาพระเครื่องต่างๆ แล้วจะไม่มี

โดยปกติแล้ว การสร้างวัดอุโมงค์ของหลวงพ่อกุณไม่ได้เกิดจากการดำริของท่าน แต่จะเป็นการขออนุญาตของญาติโยม หลวงพ่อกุณจะไม่ปฏิเสธเลยสักครั้งสำหรับการขอหลวงพ่อกุณสร้างวัดอุโมงค์ที่มีจุดประสงค์สำหรับการระดมทุนทรัพย์เพื่อสาธารณประโยชน์ เช่น พระอุโบสถ ศาลาการเปรียญ โรงเรียน โรงพยาบาลหรือแกมมูลนิธิต่างๆ

เกี่ยวกับการสร้างวัดอุโมงค์ต่างๆ ของหลวงพ่อกุณ ไม่ว่าจะสร้างวัดอุโมงค์ที่ท่านสร้างเอง หรือให้คณะอื่นสร้างล้วนมีจำนวนมากจนนับไม่ถ้วน เคยมีคนถามหลวงพ่อกุณว่า ท่านไม่คิดจะให้หลักธรรมแก่ประชาชนแทนเครื่องวัดอุโมงค์หรือ หลวงพ่อกุณท่านก็ตอบว่า "...การที่ท่านมาหาถามไม่ได้มาเพื่อจะเอาธรรมกันเลยสักคน ที่มานั้นก็เพื่อจะมาขอวัดอุโมงค์ ขอพระของกูทั้งนั้น พระที่กูสร้างขึ้นมาเพื่อจะให้คนดีเอาไว้สักการบูชา เป็นสติเตือนใจอยู่เสมอว่า อย่าได้ทำชั่ว หากพระกู่อยู่ในที่คนประกอบกรรมชั่ว ต่อให้มีพระกู่เป็นร้อยเป็นพันห้อยคอมันอยู่ มันก็ต้องตาย"

เรื่องวัตถุมงคลของหลวงพ่อกุณ เป็นที่โจษขานกันมากเห็นจะเป็นการฝังตะกรุดทองคำ ซึ่งก็คือการที่เอาวัตถุกหรือหลอดตะกรุดที่เป็นแท่งเล็ก ๆ ยาวประมาณ 1 ซม. แล้วทิ่มหรือตอกเข้าไปในเนื้อหนังมนุษย์นั้น แนนอนว่าจะต้องเกิดบาดแผล และต้องมีเลือดไหลอย่างไม่ต้องสงสัย แต่หลวงพ่อกุณที่ท่านทำนั้น แม้จะมีบาดแผลและเลือดไหลอันเป็นเรื่องธรรมชาติ แต่สิ่งเหนือธรรมชาติก็คือ เมื่อตอกตอกตะกรุดเข้าไปแล้วมีเลือดไหลออกมาซิก ๆ แต่รำลือพอหลวงพ่อกุณท่านเป่าให้เพียงสามครั้งแผลนั้นก็กลับหายเป็นปกติทั้ง เหมือนกับไม่เคยถูกตอกมาเลยทีเดียว

และการฝังตะกรุดนี้จะมีทั้งชายและหญิงได้เดินทางมาจากทั่วสารทิศ ให้ท่านหลวงพ่อกุณทำพิธีฝังตะกรุด เพื่อให้เกิด เมตตามหานิยมและแคล้วคลาด กับตนเอง

สำหรับคนที่ฝังตะกรุดทองคำแล้ว ท่านหลวงพ่อกุณมีข้อห้ามไว้ 2 ประการ คือ

1. ห้ามด่าแม่ ไม่ว่าแม่เขาหรือแม่เรา
2. ห้ามผิดลูกเมียผู้อื่น

โดยทั้ง 2 ข้อนี้เป็นข้อห้ามขั้นเด็ดขาด ถ้าใครล่วงละเมิด ของที่ฝังแล้วก็จะเสื่อมและคลายความศักดิ์สิทธิ์ลงไป

เรื่องการฝังตะกรุดทองคำ ของหลวงพ่อกุณซึ่งมีบางคนวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นการผิดพุทธบัญญัตินั้น หลวงพ่อกุณเคยชี้แจงว่า “การกระทำใดๆ ก็ตามที่ขัดกับหลักศาสนาและไม่ได้มีอยู่ในพระคัมภีร์ แต่เป็นการกระทำเพื่อช่วยคนทุกข์ยาก คนสิ้นหนทาง และเพื่อประโยชน์สุขทางสาธารณชนแล้ว และไม่ใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวก็จงทำเถอะ เพราะเป็นสิ่งที่สมควรแล้ว”

เกี่ยวกับพระเครื่องหรืออิทธิมงคลวัตถุที่หลวงพ่อกุณสร้างและแจกจ่ายแก่บรรดาผู้ที่มีความเคารพนับถือศรัทธาในความเป็นพระสงฆ์ที่ทรงวิทยาพุทธาคมของหลวงพ่อนั้นมากมาย ไม่รู้ว่าพระเครื่องที่ออกมาในนามว่า “บารมี....” ของหลวงพ่อกุณจนไม่สามารถอาจจะนับรูนได้ว่ามากมายขนาดไหน ใครไปขออนุญาตจากหลวงพ่อกุณก็จะให้สร้างกันทั้งนั้น หากว่าสร้างขึ้นมาเพื่อที่จะหารายได้นำเงินมาสร้างสาธารณะประโยชน์โดยหลวงพ่อกุณจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับรายได้นั้นๆ ท่านเพียงกล่าวว่า “กูจะสร้างบารมี” แม้ว่าท่านจะได้รับการถวายปัจจัยมาในการเดินทางไปปลุกเสกแต่ท่านมักจะถวายคืนแก่วัดนั้นๆ หรือมอบให้คืนแก่องค์กรนั้นๆ เสมอ จนในบางแห่งหลวงพ่อกุณไปช่วยแล้วด้วยการรับนิมนต์ไปเป็นองค์ปลุกเสกและยังได้ร่วมถวายปัจจัยให้กับงานนั้นๆ อีกด้วย ท่านหลวงพ่อกุณมักจะกล่าวเสมอว่า “กูกำลังจะสร้างบารมีธรรมของกู ผู้ที่ร่วมทำบุญก็เท่ากับสร้างบารมีกับกู” เพราะคำกล่าวอย่างนี้ของหลวงพ่อกุณ จึงทำให้เกิดวัตถุมงคลรุ่นต่างๆ ขึ้น โดยเฉพาะคำว่า “บารมีกู” ขึ้นต้นหรือลงท้ายในรุ่นวัตถุมงคลเสมอๆ

5.2 ปริมาณการผลิตเหรียญ

รอบ 3 ปีที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่าในวงการพระสงฆ์ทั่วฟ้าเมืองไทยไม่มีพระรูปไหนที่โด่งดังไปกว่า “หลวงพ่อกุณ” เพราะด้วยข่าวปาฏิหาริย์ของพระเครื่องหลวงพ่อกุณที่ช่วยปกป้องคุ้มครองผู้ศรัทธาให้แคล้วคลาด จากอันตรายต่างๆ นานา ส่งผลให้กระแสศรัทธาพุ่งแรง ตลาดพระเครื่องในยุค “หลวงพ่อกุณ พรีเมียร์” จึงคึกคักอย่างยิ่ง เผยแพร่ตั้งแต่ปี 2512 จนถึงปัจจุบัน วัดบ้านไร่ของหลวงพ่อกุณผลิตเหรียญออกสู่ตลาดแล้ว 150 รุ่น ทำรายได้กว่า 1,000 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป หลวงพ่อกุณประกาศอนุญาตให้คนนอกผลิตเหรียญ และวัตถุมงคลต่างๆ

ส่วนวัตถุมงคลที่ออกให้วัดหรือหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งได้รับอนุญาตจากหลวงพ่อกุณไม่สามารถเช็คได้ “ช่วงปี 2535-2537 เป็นช่วงที่มีการผลิตเหรียญออกสู่ตลาดมากที่สุดทั้งที่ผลิตโดยคนนอก ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายว่าไม่ได้มีการจดทะเบียนรวบรวมไว้ เลยทำให้ไม่ทราบตัวเลขที่แน่นอน ว่ามีกี่รุ่น มูลค่ารวมเท่าไร อย่างไรก็ตามถ้าประเมินอย่างคร่าว ๆ ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันวัดบ้านไร่มีรายได้จากการให้เช่าวัตถุมงคลหลวงพ่อกุณไม่ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท และเงินเกือบทั้งหมดหลวงพ่อกุณได้บริจาคเพื่อการสาธารณกุศล เช่น สร้างโรงเรียน โรงพยาบาล วัด ทั้งในจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดใกล้เคียง

นักเล่นพระรายหนึ่งให้ความเห็นเกี่ยวกับเหรียญหลวงพ่อกุณ ซึ่งออกโดยคนนอกว่าในวงการนักเล่นพระ ไม่มีใครนับจำนวนรุ่นที่ออกมาไว้ได้เลยเพราะมีการผลิตออกมามากจริงๆ โดยเฉพาะในปี 2536 จนอาจกล่าวได้ว่าหลวงพ่อกุณเป็นพระที่มีวัตถุมงคลโดยเฉพาะพระเครื่องออกสู่ตลาดมากรุ่นที่สุ่นับตั้งแต่มีการผลิตเหรียญในตลาดพระเครื่องเมืองไทย

6. การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์และยอดเงินบริจาค

6.1 การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์

แทบจะพูดได้ว่าศาสนวัตถุในจังหวัดนครราชสีมาส่วนหนึ่งเป็นการสนับสนุนจากหลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ รวมทั้งการบูรณะซ่อมแซมศาสนสถานอันเก่าแก่ที่เสื่อมโทรมไปตามกาลเวลา นับเป็นคุณค่ามหาศาลในการสร้างเสริมพุทธศาสนาให้มีความเจริญรุ่งเรืองสืบต่อไป นอกจากนี้หลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ จะมีชื่อเสียงว่าเป็นพระเกจิอาจารย์ผู้เรืองทางวิทยาคมแล้ว ท่านยังเป็นพระนักพัฒนาทั้งทางโลกและทางธรรม เกี่ยวกับสาธารณประโยชน์อันควรแก่การสนับสนุน อาทิเช่น ถนนหนทาง โรงพยาบาล โรงเรียน แม้กระทั่งบ่อน้ำกินน้ำใช้สำหรับชาวบ้าน หลวงพ่อดูณฯ ก็มีสวนช่วยเหลือมากมายหลายแห่ง เงินทุนที่ให้การสนับสนุนต่างๆ ของหลวงพ่อดูณฯ นั้นได้มาจากรายได้อันเกิดจากวัตถุมงคลที่สร้างเม็ดเงินขึ้นมาอย่างมหาศาล นับได้ว่าท่านได้ทำคุณประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติอย่างมากมาย ซึ่งกล่าวได้ในแต่ละด้านดังนี้

6.1.1 ด้านศาสนวัตถุ

ศาสนวัตถุที่หลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ ได้มีส่วนร่วมในการสร้างและบูรณะซ่อมแซมศาสนสถานต่างๆ โดยศาสนสถานที่รวบรวมได้ อาทิ

- (1) ร่วมสร้างศาลาการเปรียญ วัดโนนสง่า ต.พันชนะ อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา
- (2) สร้างศาลาการเปรียญวัดบ้านทุ่งใหญ่ ต.บ่อรัง อ.วิเชียรบุรี จ.เพชรบูรณ์
- (3) สร้างกุฏิสงฆ์ ศาลาการเปรียญ-พระอุโบสถ-เวจกุฎี วัดบ้านไร่ ต.กุดพิมาน อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา
- (4) สร้างกุฏิ-เวจกุฎีวัดสระแก้ว ต.โนนเมือง จ.นครราชสีมา
- (5) สร้างพระอุโบสถ วัดท่ากระทุ่ม ต.ธารปราสาท อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา
- (6) สร้างพระอุโบสถ-ศาลาการเปรียญ วัดหนองบัวทุ่ง ต.ตาจั่นคง จ.นครราชสีมา
- (7) สร้างพระอุโบสถ วัดวังยายทอง ต.สำนักตะก้อ อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา
- (8) สร้างกุฏิสงฆ์ วัดบ้านสระพรวน ต.ดอนชมพู อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา
- (9) สร้างสำนักสงฆ์วิเวกพุทธศร บ้านโนนสะอาด ต.กุดพิมาน อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา (เพื่อแสดงความกตัญญูตเวทิตาแด่หลวงพ่อดูณ พุทธสโร ผู้เป็นอาจารย์)
- (10) สร้างกุฏิสงฆ์ วัดกุดพิมาน ต.กุดพิมาน อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา
- (11) สร้างศาลาการเปรียญ วัดหนองจะบก ต.หนองจะบก อ.เมือง จ.นครราชสีมา

6.1.2 ด้านสาธารณประโยชน์

หลวงพ่อกุณ ปรีสุทโธ แห่งวัดบ้านไร่ นอกจากท่านจะสร้างศาสนวัตถุและซ่อมแซมศาสนสถานที่เสื่อมโทรมแล้ว ท่านยังร่วมสร้างสาธารณประโยชน์อีกมากมายให้กับสังคมชาติ

การสร้างสาธารณประโยชน์ต่างๆ อาทิ

- (1) ร่วมสมทบทุนขุดลอกสระน้ำหนองโสน ต.หนองกรด อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา
- (2) ร่วมสร้างเขื่อนกั้นครองคันนายาว อ.สูงเนิน จ.นครราชสีมา เพื่อเก็บกักน้ำให้ประชาชนได้ใช้ตลอดทั้งปี
- (3) ร่วมสร้างถนนเพื่อเป็นทางให้พุทธศาสนิกชนเดินทางไปนมัสการพระพุทธบาทเขายายหอม อ.บำเหน็จณรงค์ จ.ชัยภูมิ
- (4) ร่วมสมทบทุนสร้างกระแสไฟฟ้าเข้าอุโบสถ วัดเจริญพรต อ.โนนไทย จ.นครราชสีมา
- (5) ร่วมสมทบทุนขุดลอกสระน้ำในบริเวณวัดศรีบุญเรือง ต.ทิวลาด อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา
- (6) สร้างสระน้ำในบริเวณสำนักสงฆ์ดอนหนองคู ต.กุดพิมาน อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา
- (7) ร่วมสร้างโรงพยาบาลสงฆ์ อ.บ้านฉาง จ.อุทัยธานี
- (8) ปลูกสร้างศาลาพักร้อนที่นิคมผัง 16 ต.หนองสาหร่าย อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

นอกจากที่กล่าวมาแล้วยังมีอีกมากมายในการบริจาคเพื่อสาธารณประโยชน์

6.1.3 ด้านการศึกษา

นอกจากเมตตาจิตมหากุศลของหลวงพ่อกุณฯ ที่ร่วมสร้างสาธารณประโยชน์ให้กับสังคมแล้วส่วนหนึ่งในด้านการศึกษา หลวงพ่อกุณฯ ยังให้การส่งเสริมและอุปถัมภ์ค้ำจุนทางด้านการศึกษาดังๆ ๗-๘

ได้สร้างอาคารเรียนโรงเรียนบ้านไร่ (ทองคุณครูราษฎร์สามัคคี) เป็นอาคารเอกเทศอาคารตามแบบ ป.1 ซ. ใต้ถุนโล่งขนาด 3 ห้องเรียน 1 ห้องพักครู โดยไม่ได้ใช้งบประมาณของทางราชการมาช่วยเหลือแต่อย่างใด ครั้นต่อมานักเรียนมีมากขึ้น เห็นสมควรที่จะต้องขยายอาคารเรียนให้มีความกว้างขวางสามารถบรรจุนักเรียนได้เต็มที่ตั้งได้จัดหาที่ขยายอาคารเรียนเสียใหม่ โดยย้ายออกจากที่เดิมมาก่อสร้างในที่แห่งใหม่ บนเนื้อที่ 80 ไร่ พร้อมสร้างอาคารเรียน

นอกจากนี้หลวงพ่อกุณฯ ท่านยังให้การสนับสนุนด้านงบประมาณปรับปรุงอาคารเรียน ให้มีความสวยงามพร้อมสร้างเสารองให้กับโรงเรียนบ้านไร่อีกในราคา 130,000.- บาท (หนึ่งแสนสามหมื่นบาท) พร้อมทั้งจัดทุนการศึกษาเพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพโดยจัดตั้งกองทุนขึ้นมาเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2532 ปัจจุบันมีเงินทุนหมุนเวียน 120,000.- บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นบาท) นับว่าเป็นทุนที่มีประโยชน์ต่อนักเรียนเป็นอย่างมาก

สำหรับอาหารกลางวันของเด็กนักเรียนหลวงพ่อกุณฯ ยังเป็นองค์ประธานอุปถัมภ์โดยจัดตั้งกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันและนำเงินไปใช้จ่ายให้นักเรียนได้รับประทานอาหารฟรีตามโอกาส และให้การสนับสนุนให้เยาวชนของชาติได้ศึกษาเล่าเรียนในชั้นที่สูงขึ้น ได้เร่งรัดขยายโอกาสทางการศึกษาที่โรงเรียนบ้านไร่จากการเรียน 6 ปี เป็น 9 ปีและบัดนี้โรงเรียนบ้านไร่ได้ขยายโอกาสทางการศึกษาดังกล่าวตั้งแต่ปีการศึกษา 2534 เป็นต้นมา โรงเรียนบ้านไร่อยู่ในความอุปถัมภ์ของหลวงพ่อกุณฯ ทุกอย่าง รวมทั้งงบประมาณบ้านพักครูและส้วมนักเรียนและเครื่องกีฬาต่างๆ อย่างครบถ้วน

นอกจากโรงเรียนบ้านไร่แล้ว หลวงพ่อกุณฯ ยังได้ร่วมจัดตั้งกองทุนการศึกษาโรงเรียนอีรววิทยาคม อ.ปรางค์ชัย จ.นครราชสีมา ร่วมจัดตั้งกองทุนการศึกษาโรงเรียนบ้านเพชร ต.เพชร อ.บ้านไผ่จ.นครราชสีมา จ.ชัยภูมิ สร้างซุ้มประตูโรงเรียนวัดหนองกรด ต.หนองกรด อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา ร่วมก่อสร้างเรือนพยาบาลโรงเรียนมัธยมด่านขุนทด จ.นครราชสีมา ร่วมก่อสร้างห้องสมุดโรงเรียนบ้านเกาะรัง ต.เกาะรัง อ.ชัยบาดาล จ.ลพบุรี ร่วมสร้างกำแพงรั้วบริเวณโรงเรียนบ้านจันโคกรักษ์ ต.ด่านขุนทด อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา สร้างซุ้มประตูโรงเรียนบ้านดอน ต.พันชนะ อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา สมทบทุนจัดหาอุปกรณ์ต่อน้ำประปาเข้าโรงเรียนวะตะแบก อ.เทพสถิตย์ จ.ชัยภูมิ ร่วมปลูกสร้างอาคารสำนักงานประถมศึกษาอำเภอด่านขุนทด จ.นครราชสีมา สร้างอาคารเรียนชั้นอนุบาลโรงเรียนด่านขุนทด อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา

6.2 ยอดเงินบริจาคในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์

หลวงพ่อกุณฯ ปรีสุทโธ จะไม่ปฏิเสธเลยสักครั้งสำหรับการขอหลวงพ่อกุณฯ สร้างวัดอุ้มงคลที่มีจุดประสงค์สำหรับการระดมทุนทรัพย์เพื่อสาธารณประโยชน์ เช่น พระอุโบสถ ศาลาการเปรียญ โรงเรียน โรงพยาบาล หรือแก้มูลนิธิต่างๆ เพราะหลวงพ่อกุณฯ ถือว่าการอนุญาตให้จัดทำขึ้นก็เพื่อทำประโยชน์ต่อส่วนรวม

นอกจากการสร้างวัดดุมงคลเพื่อการเหล่านี้แล้ว ในกรณีที่มีผู้มาขอปัจจัยจากท่านก็มัก จะไม่มีปัญหา เพราะโดยปกติหลวงพ่อกุณก็มักจะบริจาคเพื่อการเหล่านี้เป็นประจำอยู่แล้ว จึง ทำให้ในแต่ละวันมีผู้มาขอรับบริจาคปัจจัยเป็นจำนวนมาก จนถึงขั้นที่ต้องทำบัญชีรายชื่อต่อแถว เรียงลำดับเลขที่เดียว

ทานบารมีของหลวงพ่อกุณ ปริสุทธิธ ยืนยันได้จากตัวเลขยอดการบริจาคที่เก็บข้อมูล โดยสำนักงานศึกษาธิการ อำเภอด่านขุนทด เป็นยอดบริจาคทั้งหมดเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2528 - เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2537 ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านสาธารณสุข เช่น สร้างโรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพอนามัย รวมเป็นจำนวน เงิน 131,012,500.- บาท
2. ด้านการศึกษา เช่น บริจาคให้มหาวิทยาลัย โรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา รวมจำนวนเงิน 120,958,200.50 บาท
3. ด้านศาสนา เช่น บริจาคสร้างอุโบสถ ศาลาการเปรียญ ฼ฎิสงฆ์ รวมจำนวนเงิน 99,599,379.- บาท
4. ด้านสาธารณประโยชน์ เช่น บริจาคช่วยค่ารักษาพยาบาล ค่าจัดการศพ รวมเป็น เงิน 47,475,465.45 บาท

รวมยอดสุทธิแล้ว หลวงพ่อกุณได้บริจาคไปแล้วทั้งสิ้นเป็นจำนวนเงิน

399,045,544.95 บาท

รวมๆ 400 ล้านบาทในระยะเวลา 10 ปี ตัวเลขบริจาคสูงลิ่วเช่นนี้ไม่น่ามีพระภิกษุ สงฆ์รูปใดที่จะกระทำได้เสมอเพียงจากการรับบริจาคมาจากญาติโยมอีกทอดหนึ่งเท่านั้น

ในปี 2536 ซึ่งท่านมีอายุ 71 ปี แค่นั้นปีเดียวมีทั้งสร้างสาธารณประโยชน์ และ บริจาคหลายสิบล้านบาท เช่น

การบริจาคเงินเพื่อสาธารณประโยชน์ต่างๆ ทุนการศึกษาโรงเรียน และวิทยาลัยต่างๆ ทุนสงเคราะห์คนชรา และอื่นๆ รวมมูลค่าทั้งสิ้น 13,490,802.- บาท

รายการก่อสร้าง เช่น อาคารโรงพยาบาลและอุปกรณ์การแพทย์ โรงพยาบาลด่านขุน ทด และอาคารพยาบาลในจังหวัดชัยภูมิ จังหวัดเลย จนถึงการสร้างที่พักตำรวจจราจรด่านขุนทด และรถปิคอัพพร้อมอุปกรณ์วิทยุสื่อสาร เป็นมูลค่า 75,000,000.- บาท

ยังมียอดบริจาคทั่วไปตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม 2536 ถึง 2 ตุลาคม 2536 เป็นเงิน 3,192,276.- บาท

รวมยอดรายการที่กล่าวมานี้หลวงพ่อกุณได้รับบริจาคเป็นเงิน 91,783,078.- บาท

มีคนถามหลวงพ่อกว่า ที่บริจาคมากมายไม่เสียหายบ้างหรือใจ

ท่านตอบว่า “กูใช้เงินนี้ กูใช้อย่างทารุณ ใช้อย่างอื่นมีเมตตา แต่ใช้เงินกู
ไม่มีเมตตาเลย ไม่มีบันยะบันยัง เงินมาเป็นนายกูไม่ได้หรอก...
ต้องเป็นทาสกู ต้องอยู่ใต้บังคับบัญชากู”

ถึงแม้ว่าหลวงพ่อกำลังได้บริจาคกลับสู่สาธารณชนมากถึงเพียงนั้นแล้ว ก็ใช้ว่าจะไม่มี
ภารกิจที่หลวงพ่อกำลังจะต้องกระทำให้บรรลุสิ่งอื่น หลวงพ่อกำลังนั้นไม่สะสม แต่บัดนี้ภาวะด้านการ
เงินกำลังรออยู่เบื้องหน้า ในปี พ.ศ. 2538 นี้ หลวงพ่อกำลังจะต้องหาเงินให้ได้ 300 ล้านบาท
สำหรับโครงการต่างๆ ที่ได้วางไว้ ตลอดจนที่มาขอให้หลวงพ่อช่วยเหลือ

ไม่ผิดนัก ถ้าจะกล่าวว่าภาวะนี้เองที่เป็นเครื่องผลักดันอันไร้ความปรานี จนทำให้หลวง
พ่อกำลังต้องเปิดประตูห้องออกมารับการบริจาคจากญาติโยมถึงวันละ 20 ชั่วโมง ตั้งแต่ประมาณตี
สาม จนกระทั่งถึง 3-4 ทุ่ม และทำให้ในบางคืน ภาวะนี้ได้ลดรอนเวลาพักผ่อนอย่างเต็มที่ไม่ถึง 4
ชั่วโมงดี ทำให้ท่านต้องล้มป่วยต้องนำส่งโรงพยาบาลหลายต่อหลายครั้ง แต่ท่านก็มุ่งหวังเพียงเพื่อที่
จะสร้างสมบุญบารมีโดยการทำความทานเช่นนี้ตลอดไป

บทสรุป

ปัจจุบันหลวงพ่อกุณ ปรสิทุโธ ได้กลายเป็นจุดยึดเหนี่ยวทางใจ และเป็นที่ยอมรับของหมู่ชนแห่งความศรัทธาแก่ผู้คนเป็นจำนวนมากอย่างไม่เคยมีปรากฏให้เห็นชัดเจนเท่านี้มาก่อน ในด้านหนึ่งหลวงพ่อกุณ ปรสิทุโธ หรือพระญาณวิद्याคณเถร ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ใหม่ของแรงศรัทธาในโลกยุคศตวรรษที่ ๒๑ และบริโภคนิยมอย่างเต็มตัว ด้วยกิตติศัพท์ในทางวัตถุมงคล และเครื่องรางของขลังหรือเมตตาทาบริม ทานบารมีที่ถูกแปรให้เป็นความยึดมั่นถือมั่นในเชิงไสยศาสตร์อาคมขมังเวทย์ มีหลายฝ่ายแสดงความเห็นว่าเป็นหนทางสู่ความเสื่อมของพุทธศาสนาอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับพระเถรานุเถระซึ่งยึดมั่นในคำสั่งสอนอันเป็นแก่นแกนของพระพุทธศาสนาด้วยแล้ว สภาพการณ์แวดล้อมหลวงพ่อกุณอยู่ขณะนี้ ย่อมทำให้ถูกมองว่าเป็นอีกชั่วหนึ่งของพระศาสนาที่ไม่ควรเป็นเยี่ยงอย่างไปเลยทีเดียว

แต่ด้วยใจที่เป็นธรรมแล้ว ในอีกด้านหนึ่ง หลวงพ่อกุณนั้นย่อมเปรียบได้เป็นภาพเชิงซ้อนของพุทธคุณ โดยมีภาพที่พบเห็นสัมผัสได้ด้วยวัตรปฏิบัติตลอดจนกิจกรรมทางพุทธพาณิชย์ หรือวัตถุมงคลต่างๆ หรือกระทั่งการตอบสนองความเชื่อของประชาชนซึ่งถูกมองว่างมงาย ดังเช่น การเคาะสิริระ การฝังตะกรุดทองคำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำวัตถุมงคลต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำรายได้ให้อย่างมหาศาล แต่ก็เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนทั่วไปทั้งประเทศว่า รายได้ทั้งหมดที่ได้มาส่วนใหญ่หลวงพ่อกุณได้นำมาทำทานบารมี โดยการบริจาคเงิน สร้างโรงเรียน โรงพยาบาล สร้างวัดและอื่นๆ เป็นจำนวนนับร้อยล้านบาท ไม่ได้นำมาเก็บไว้เป็นสมบัติส่วนตัว และท่านก็ตั้งใจที่จะทำเช่นนี้ตลอดไปจนกว่าจะถึงวันละสังขาร

ถึงแม้ท่านจะทราบดีว่า การกระทำของท่านดังกล่าวถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าผิดพุทธบัญญัติ ไม่ถูกต้องตามหลักคำสอนของพระพุทธเจ้า เป็นพุทธพาณิชย์ แต่ท่านก็ถือเพียงว่าท่านได้ช่วยประชาชนที่มีความทุกข์ร้อนใจ และรายได้ที่ได้จากการทำวัตถุมงคล ท่านก็ได้นำกลับมาพัฒนาประเทศชาติ หากทางการจะมีคำสั่งห้ามหรือกวดขันมิให้ทำเช่นนั้น ท่านก็ยินยอมที่จะปฏิบัติตามนั้น ซึ่งนั่นก็หมายความว่า ท่านก็คงไม่สามารถจะนำเงินมาเพื่อบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ได้อีกต่อไป

ท่ามกลางกระแสศรัทธาบาร์มีในชื่อเสียงอันโดดเด่น โด่งดังสุดยอด ของพระดี-พระดัง
รูปนี้ พลันหลวงพ่อก็ประกาศสัจธรรมที่ส่งผลสิ้นสะเทือนเลื่อนลั่นต่อความรู้สึกของประชาชนว่า
ด้วยเรื่องของการ “ละสังขาร” ซึ่งประกาศเมื่อเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2538

“อีก 3 ปี ไม่ 73-74 ก็คง 75”

คำประกาศดังกล่าวย่อมสร้างความหวั่นไหวให้แก่มวลลูกศิษย์ และผู้ที่ศรัทธามากพอ
สมควร หากวันหนึ่งข้างหน้าไร้ซึ่งมือถือไม้เคาะหัว ไม่มีที่พึ่งทางศรัทธาแห่งวัดบ้านไร่ ผู้ที่ชาวบ้าน
ไร้ชานนามว่า “เทพเจ้าแห่งด่านขุนทด” อีกต่อไป

บรรณานุกรม

1. หนังสือเล่มเดี่ยวจบ

9. ปริมาจารย์ แห่งปี พ.ศ. 2537, 2538. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ เทนเนสส์
- ฉลอง ฮาราพรรค. 2538. 108 พระเครื่อง หลวงพ่อคุณ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ ฮารบั้งแก้ว
- นะโม เมืองสมุทร และอโศก ฮารา. 2537. ซุมขลัง. กรุงเทพฯ : บริษัทกรรพิมพ์
บางกอก จำกัด
- เปลวเทียน. มปป. ประวัติและวัตถุมงคล หลวงพ่อคุณ ปริสุทโธ. กรุงเทพฯ : มปป.
- สมทวน สีทอง. 2536. เปิดบันทึกตำนาน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โสภิต.
- วันชนะ. 2538. ผู้มีแต่ธรรมะ. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไพลิน.
- เส้นทางสู่องค์ หลวงพ่อคุณ ปริสุทโธ. มปป. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิพพานบันเทิง.
- อ.อิทธิฤทธิ์. มปป. อภินิหารเหรียญหลวงพ่อกุณ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศรีมหาชัย.

2. หนังสือหลายเล่มจบ

- กัทธ พานิชยัง. 2539. "ประวัติหลวงพ่อกุณ." ปรอไซท์ ปีที่ 5. ฉบับที่ 46. :
กรุงเทพฯ หน้าพิเศษ 1 2
- บุญ บารมี. 2538. "หลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ เทพเจ้าแห่งด่านขุนทด." ดวงมทล.
ปีที่ 3 ฉบับที่ 65 : หน้า 6-7, 37
- วิสุทธิ ก้องกิจกุล และบุญชิน ทาดใหญ่. 2539. "หลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ." ปรอไซท์
ปีที่ 5 ฉบับที่ 47, 48 : หน้า 9, 10 และหน้า 9, 54-55.
(ถอดเทปคำสัมภาษณ์ จากรายการ "NATION NEWS TALK" วันอังคาร 31 ต.ค.
2538).

สมชาติ รอบกิจ. 2539. “หลวงพ่อกุณ ประสูตโธ.” พุทธคุณ ปีที่ 2 ฉบับที่ 15 : หน้า 4-5.

อิทธิยา. 2530. “หลวงพ่อกุณ ประสูตโธ.” ลานโพธิ์. ปีที่ 13 ฉบับที่ 466-470.

3. วารสารและหนังสือพิมพ์

กฤษณา บุญชัย. มปป. “มุมมองเชิงวิชาการศึกษา หลวงพ่อกุณ บารมีแห่งพระ ผู้ให้” 2539 ศิลปวัฒนธรรม ปีที่ 17 ฉบับที่ 6 (เดือนเมษายน) หน้า 112-113.

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. 2538. “จริยศึกษากับพุทธศึกษา.” มติชน. (10 สิงหาคม)

อนุสรณ์ ศิริชาติ. 2538. “โครงการพระราชดำริ ห้วยสามบาท.” มติชน (24 กันยายน)

“คลี่ใบตอง มวนโต หลวงพ่อกุณ สัญลักษณ์แห่งศรัทธายุคโลกาภิวัตน์.” 2538. ไฮ-คลาส. ปีที่ 11 ฉบับที่ 131 (เดือนมีนาคม) หน้า 32-52 และ 207-211

“ตั้งมูลนิธิ พ่อกุณ ช่วยคนยากจน”. 2539. ข่าวสด (4 มกราคม)

“เบนซ์ชนยับ-พลิกตลบ พ่อกุณรอด.” 2539. ข่าวสด (8 มกราคม)

“บิ๊บ หลวงป่าคุณ ปลุกพระเมืองจีน หัวขาดก็ไม่มีไป.” 2537 ฐานเศรษฐกิจ (15-21 กันยายน) : หน้า 23-26

“บุหรีและผลกระทบต่อพระภิกษุสงฆ์.” 2538. มติชน (10 สิงหาคม)

“ปาฏิหาริย์ พ่อกุณไม่ถึงคราวกูไม่ตาย.” 2539 ข่าวสด (10 มกราคม)

“เปิดโพย ทานบริจาค 1,000 ล้าน.” 2538. มติชน (22 มกราคม) : หน้า 9

ประสก. 2537. “สส.ได้ให้จับผิด หลวงพ่อกุณ.” สยามรัฐ (2 กรกฎาคม)

“พ่อคุณ ขอบุติสร้างให้ รพ.” 2539. ข่าวสด (29 ธันวาคม)

“พ่อคุณ เดือนนักเที่ยวปีใหม่.” 2539. ข่าวสด (1 มกราคม)

“พ่อคุณ เร่งสร้างอ่างเก็บน้ำวัดบ้านไร่.” 2538 มติชน (13 มกราคม) : หน้า 10

พระมหาดรณรงค์ จิตตโสภโณ. 2538. “เครือข่ายพระพัฒนาชุมชน คือ แสงธรรม นำทาง
ผู้ยากไร้.” มติชน (28 ธันวาคม)

“ไม่ได้เรื่องหรอก...ขึ้นไปได้ไม่เท่าเสีย.” 2537. ฐานเศรษฐกิจ (22-28 กันยายน) :
หน้า 15

“รอวันนี้” 2538. ไทยรัฐ (12 มกราคม) : หน้า 1, 18

วีณา โคมพานนคร. “รำลึก 300 ปี วอลแตร์.” 2538 มติชน (25 กรกฎาคม)

วัลลภ คล้ายพงษ์. “เปิดกุฏิ หลวงพ่อคุณ.” 2538. ไทยรัฐ (9 มกราคม) : หน้า 1, 17

เสฐียรพงษ์ วรรณปก. “ไม่เคาะกระโหลกก็ชนะ.” 2538. มติชน (17 ธันวาคม)

สุจิตต์ วงษ์เทศ (บรรณาธิการ) “เส้นทางผ้าเหลือง ฟาเธอร์คุณ”, “สำรวจกรุพ่อคุณ
ฮิตที่สุด-ดังที่สุด-ขลังที่สุด”, “ วัดอุดมคงคาลหวงพ่อคุณหมด รุ่นแค่นี้-ไม่มีอีก
แล้ว” 2539. ศิลปวัฒนธรรม ปีที่ 17 ฉบับที่ 6 (เดือนเมษายน) หน้า 104-
111

สุภาภย์ อินทองคง. “นักการเมืองกับหลวงพ่อคุณ ความเหมือนที่แตกต่าง.” 2539.
มติชน (9 กุมภาพันธ์)

“4 ต.ค. - 73 ปี พ่อคุณ งานใหญ่วัดบ้านไร่.” 2538. ข่าวสด (4 ตุลาคม) ,

“หลวงพ่อคุณ ขึ้นเชียงใหม่ อวยชัยนักกีฬาซีเกมส์.” 2538 . มติชน (12 ธันวาคม)

“หลวงพ่อคุณ นำต้านยาม้า.” 2538. มติชน (1 พฤศจิกายน)

“หลวงพ่อกุณ ไนมุมมองทางการตลาด.” 2538. คู่แข่งธุรกิจ (2-8 มกราคม) :
หน้า 11

“หลวงพ่อกุณ ประกาศละสังขาร.” 2538. ข่าวสด (26 ธันวาคม)

“หลวงพ่อกุณ วางมือปลุกเสก ภูพอลแล้ว.” 2537. ฐานเศรษฐกิจ (22-28 กันยายน) :
หน้า 14

“หลวงพ่อกุณ สูดยอดพีเรนเตอร์ แห่งปี 2537.” 2538. คู่แข่งธุรกิจ (2-8
มกราคม)

“หลวงพ่อกุณ เสนอแนวทางแก้ไขสารเสพติด.” 2538. มติชน (17 ธันวาคม)

“หลวงพ่อกุณแหวกแนวรดน้ำมนต์ ไฮเทค ใช้รดดับเพลิงฉีด.” 2537. เดลินิวส์.
(2 มกราคม)

อนูรัตน์ วัฒนาวงศ์สว่าง, ภัทรพรรณ สายเต็มศรี. “พุทธคุณ-ศรัทธา-บารมี วันนี้ ณ.วัด
บ้านไร่” 2539 ศิลปวัฒนธรรม ปีที่ 17 ฉบับที่ 6 (เดือนมกราคม) หน้า 85-
103

*****